

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sivec, izimaj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računano se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za ostanila plačuje se od sturistopne petiti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravníštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. Telefon št. 34.

Izbruh nemškega fanatizma.

Vlada si je šedosti srečno pomagala iz velike stiske, v katero so jo spravile revolte nemških visokošolcev. Naredila je za sedaj konec počenjanju nemških visokošolcev in sicer na ta način, da je zaključila semester. S tem je obvarovala vsake škode slovanske dijače, a tudi nemških ni zadela nobena škoda, seveda tudi nobena kazen za njih nečuvena nasilstva. Vlada se nadeja, da se do začetka drugega semestra duhovi pomirijo, in da se nemški visokošolci ne bodo več upali, uprizoriti izgrede in škandale.

Vladina odredba je močno podobna kapitulaciji, premeni se pa v popolno kapitulacijo pred nemško razposajenostjo, ako vlada pred otvoritvijo drugega semestra razveljavi prepoved, nositi v Pragi provokatorične dijaške čepice in trakove. Vlada je dala sicer razglasiti, da bode z vso energijo varovala svojo avtoriteto, in da še dolgo ne prekliče rečene prepovedi, ali vlada je že tolikrat odnehala, da bi se prav nič ne čudili, ako bi se tudi v tem slučaju udala nasilstvu nemških buršev in po preteku nekaterih tednov preklicala omenjeno prepoved, kar bi vse nemško dijaštvo smatralo za veliko zmago svoje revolte.

A tudi če se vladi posreči, udušiti ustaek nemških visokošolcev in rešiti svojo, že precej hudo oškodovano avtoriteto, zato po naši sodbi vender ni upanja, da bi nastale normalne razmere na tistih visokih šolah, katere poleg nemških akademikov obiskujejo tudi slovanski.

Razmere na teh visokih šolah niso bile prav za prav nikdar normalne. Nemci so te visoke šole vedno smatrali za svojo posest, slovanske akademike pa za usiljive goste, kateri nimajo nikakih pravic. Iz tega se je rodilo že n-broj čestokrat jako ostrih konfliktov tako na Dunaji kakor tudi v Gradci, kjer prešinja nemški šovinizem tako dijaštvo kakor meščanstvo, in kjer je vse mesto jedino v strupenem sovraštvu proti Slovencem. Tega duha nemškega dijaštva ne more udušiti nobena naredba, ta se ne da z disciplinarnimi sredstvi odgnati, sedaj, v dobi nemškonacionalnega dilirija manj kakor kdaj

poprej, sosebno ne, ker ga odobrava in neguje ogromna večina nemških visokošolskih profesorjev.

Tukaj je bilo konfiskovanih 66 vrst. V konfiskovanih odstavkih smo kritikovali govor rektorja graškega vsučilišča, dr. Thanerja v štajerskem dež. zboru pri razpravi o jezikovnih naredbah. Ker nam kritika tega nečuvenga govora prvega funkcionarja graškega vsučilišča ni dovoljena, naj navedemo vsaj vsebino njegovih ekspektoracij. Po poročilu „Grazer Tagblatt“ je rektor dr. Thaner mej drugim rekel glede jezikovnih naredb: „Da je imel namen, v tej stvari staviti samostalen predlog, ker nikakor ne more pretrpeti, da bi se z njegovo ljubo materinsčino uganjala taka nepristojnost in taka zloraba. Čehi sučejo in obračajo člen 19. drž. osn. zakonov toliko časa, da dobé nasprotje tega, kar hoče člen 19. . . . Nihče ne more tajiti, da so vsi jeziki jednakovredni, kajti kot materina jezika sta nemščina in češčina popolnoma toliko vredna, kakor jezik Ašanti-zamorcev. Ali kot sredstvo za občevanje in mejsebojno porazumevanje imajo jeziki različen pomen . . . Jezikovno vprašanja nastane tam, kjer morata v jedni državi prebivati dva naroda ali več narodov. Juridično formulo za uredbo jezikovnega vprašanja je težko najti. Govornik pravi, da ne umeje, kako je mogel češki namestnik izjaviti, da moreta biti oba deželna jezika v vseh uradih popolnoma enakopravna. Zmešnjava glede jezikovnega vprašanja je nastala, ker Slovani nečejo povedati resnice in ker hočejo Nemce na nivô Slovanov potisniti. . . . Ako se Nemci naučé kacega slovanskega jezika, se potisnejo s svojega duševnega nivô-a.“

Tako je govoril rektor dr. Thaner. Kritiko tega govora naj si čitatelji sami naredé.

Deželni zbor kranjski.

(VIII. seja dne 8. februarja.)

(Konec.)

Posl. baron Schwegel je poročal o dovolitvi priklad za cestne namene in je predlagal: Visoki

deželni zbor izvoli skleniti: Deželni odbor se pooblašča, da onim okrajnim cestnim odborom, ki potreščine, odpadajoče na okrajni cestni zaklad, leta 1899. ne bi mogli pokriti z 20% priklado na neposredne davke, pri dokazani potrebi in na podstavi pravilno sestavljenega in podprtega proračuna dovoli znotraj zakonitih mej za l. 1899. priklade nad 20% k neposrednim davkom z izvanredno doklado vred ter ukrene potrebno zaradi predpisa in pobiranja teh priklad.

Posl. dr. Tavčar je poročal v imenu upravnega odseka o poročilu dež. odbora glede zavarovanja življenja in starostnih rent. Dež. odbor je predlagal, naj sklene dež. zbor, ustanoviti v spomin 50letnice cesarjevega vladanja deželno zavarovalnico za zavarovanje življenja in starostnih rent, naj se vpraša zavarovalnotehniški zavod za njega mnenje in naj se za poizvedbe dovoli kredit 2000 gld. Poročevalec je povdarjal, da je odsek priznaval važnost te zavarovalnice, da pa je poročil dež. odbora preveč površno, da bi se na tej podlagi moglo kaj skleniti. Stvar je tako velika, da je treba največje previdnosti, ker bi se vsaka površnost strašno maščevala. Taki predlogi, kakor ustanovitev zavarovalnic, bi se sploh ne smeli kar brez pomisleka metati v zbornico. Saj niti ni dognano vprašanje, ali naj ostanejo taka podjetja v privatnih rokah, ali naj bodo v rokah države, oziroma dežele. Zavarovanje za starost in rento je povse nova stvar, ustanovljena po uzoru francoskih caisses de retraite. Ako naj taki zavodi cveto, morajo biti pristopni nižjim slojem ljudstva, a vsakemu mora biti na prosto voljo dano, hoče-li pristopiti ali ne. Na splošno prisilno zavarovalnico še misliti ni. Dalje je uvaževati, kako dobiti kar možno mnogo členov. Končno je še vprašanje: ali bo položaj, če založi dežela 50 000 gld., res tak, da je v zavodu vsaka kriza nemogoča? V zavod bi nosili največ siromaki svoj denar. Če bi nastala kriza, bi imela grozovite posledice. Da so katastrofe mogoče, o tem ni dvomiti. Češka zavarovalnica ima v svojih pravilih določbo, da se sme renta tudi znižati, kar kaže, da so tudi na Češkem uvaževali eventualnost kake katastrofe. Predno se odloči dežela za ustanovitev

LISTEK.

Bohinjski Herodot.

(Spisal Proteus.)

IV.

Dr. Janez Mencinger je podal na 159 straneh v ohlapni obliki potopisa celo zbirko dogodkov in prizorov, ki so se vršili v Bohinju, na Bledu, v Ljubljani, na Reki, v Padovi, v Benetkah, na Dunaju in drugod tekom 18., 19. in se bodo menda vršili šele 20. veka. V teh nazovi-„spominih“ se obširno pripoveduje kako so v 18. stolletju Bohinjci tovorili in tržili z „mezlanom“, ogljem i. dr. na laško stran, kako so delovala kladiva Stare fužine, Bistrice in Pozabljene, kakšni so bili nasledki francoskega državnega prevrata za Bohinj, kako drakoničen je bil leta 1799. župnik v Srednji vasi proti nezakonskim materam, kako se je vedel Valentin Vodnik kot župnik na Koprivniku in kot ravnatelj ljubljanske gimnazije; pripoveduje se tudi kolike zasluge si je pridobil za blagost Bohinja vneti oskrbnik Žige Zoiza, napredni Koller in kako je pisatelj študentoval na Dunaju ter v družbi Simona Jenka, Valentina Mandelca, Ivana Tuška, Frana Erjavca, Matije Valjavca in Valentina Zar-

nika dopisoval v Janežičev „Slovenski Glasnik“. — A to še ni dosti.

Mencinger pripoveduje v teh čudnih „spominih“ poleg tega in mej tem še dolgo, mestoma sila romantično, včasih idealno, spočetka in končno pa jako realistično, skoraj senzacionalno zanimivo povest o nekem čudaku Melkijadu, kateri je imel radi kurioznega svojega imena, pretvorjenega od Bohinjcev v „Mlekojeda“, neverjetno žalostno, nesrečno, da, celo obupno usodo.

„Mlekojed“ je bil namreč nadarjen, živahen Bohinjec, katerega je peljal njegov originalni oče Rok V. Vodniku na ljubljansko gimnazijo, kjer je dovršil šest šol. O počitnicah si je dovolil Mlekojed s pijanym kmetom „Trinosom“ (!) nedolžno šalo ter bil zato pri blejskem komisarju obsojen na — 10 palic. Vsled te sramotne kazni pa je moral ostaviti v vselej gimnazijo. Na sveti večer (!) si izmisli Mlekojed, da gre prostovoljno v vojake, ter res odide takoj peš proti Ljubljani. Blizu Nomenja pa dobiti berača „Cvajarčka“, ki si je, lačen, strgan in od mraza premrt, želel smrti. In tedaj se je v Mlekojedu oglasil „tisti nagajivi duh, ki mu je bil tolikrat v zlo“, da odgovori brez pomisleka: „Tu nate desetico! Kupite si žganja, izpite vsega duškoma, potem sedite v sneg in — zmrznite!“ — In glej

spaka! Drugega dne je našel Mlekojed na produ Save zmznjenca v obleki Cvajarčka. . .

Odtlej je bila Mlekojedova usoda zapečatená. Lotila se ga je neke vrste blaznost, da je videl povsodi Cvajarčka, ter da je zategadel napadal ljudi in živali. Seveda so Mlekojeda radi take bolezni odpustili od vojakov.

Mlekojed stopi nato v lekarnico na Reki. Tu se zaljubi s starejšo lekarnarjevo bčerjo, oče pa se ne ustavlja njiju ljubezni, nego pošlje Mlekojeda za dve leti na Padovansko vsučilišče, da izvrši ondi izpite za lekarništvo.

Pri Mlekojedovem gospodarju pa se je shajalo „tajno društvo“ revolucionarnih „karbonarjev“.

Vodja redarstva — slučajno bivši komisar na Bledu! — svari Mlekojeda, a prepozno. Mlekojeda zgrabijo, uklenejo ter vtaknejo za tri leta v vlažne, temne, nesnažne „svinčene“ ječe v Benetkah. . .

S tem je izgubil Mlekojed svojo nevesto, svoje lepo mesto na Reki, a dobil od tajnega društva karbonarjev čez 10 let 10.000 gld. v državnih obveznicah kot odškodnino za to, da jih je rešil z lastno nesrečo. Mlekojed bi bil sedaj lahko srečen, toda nekdanja ljubica se je mej tem že omožila, a tudi Cvajarčkovo preganjanje še ni ponehalo. Postarani Mlekojed se je torej odpovedal svetu, vrnil

take zavarovalnice, je vendar treba prestudirati razmere, se mora vsaj mortaliteta poznati in se mora uvaževati, da se utegne znižati obrestna mera, kar bi usodepolno uplivalo na eksistenco zavoda. Poročevalec dež. odbora posl. Povše se za to ni čisto nič brigal, ampak sestavil svoj predlog na podlagi površnih poizvedb v Pragi, in ni se zmenil niti za naročilo dež. zbora, da se mora zaslišati strokovnjak. Češka zavarovalnica nam kaže, da ni vse tako, kakor si misli poročevalec deželnega odbora. Češka dežela je založila za tak zavod pol milijona gold. Zavod ima zdaj 1500 zavarovancev, mej njimi samo 60 kmetijskih poslov. Vprašanje je: ali je sploh možno, s 50 000 gld. ustanoviti tak zavod? Poročevalec dež. odbora je tudi predlagal, naj se zavod ustanovi v proslavo 50letnice cesarjevega vladanja, dasi je možno, da bi morala dežela svoj sklep preklicati, ako se izkaže, da je neizvedljiv. Tudi administracijsko vprašanje je poročevalec dež. odbora vzel premalo v pretres. Na dež. knjigovodstvo in na dež. blagajno se zavod ne bo mogel naslanjati, administracija bo torej draga, zlasti ker bo ko v začetku nastavitvi zavarovalnega matematika. Naši socialisti bolebaajo na tem, da pridejo vsak čas s kakim predlogom ter zahtevajo, naj dež. odbor to premisli in prestudira, česar sami niso niti premislili niti prestudirali. Govornik je predlagal: 1. Dež. zbor se v principu izreka za ustanovitev zavarovalnice in je pripravljen dovoliti zanjo k večjemu 50 000 gld.; 2) dež. zbor pritrdi z radostjo nasvetu, da se zavod imenuje po cesarju; 3) dež. odboru se naroča, da stvar prestudira, zlasti je li s 50.000 gld. sploh mogoče zavod ustanoviti, in da zasliši izvedence; 4) dež. odbor naj posebno uvažuje administracijsko vprašanje in naj pošlje uradnika dež. knjigovodstva v Prago, da tam uredbo zavarovalnice prestudira; 5) dež. odbor naj vpraša za mnenje zavarovalnotehniški urad in naj vpraša vlado, če sme računati na pomoč davčnih uradov; 6) za nadaljnja dela se dovoli 10.000 gld.

Zbornica je predloge soglasno vzprejela.

Posl. Modic je poročal o prošnji vasi Lančol za izločitev iz davčnega in sodnega okraja v Senožcah ter združitve z onim v Postojni in predlagal, naj se naroči deželnemu odboru, da se o stvari dogovori s pristojnimi faktorji, da v prihodnjem zasedanju predloži dotični zakonski načrt.

Dasi je opravičenost te prošnje splošno priznana, je posl. Zelen imel vendar pogum, da je govoril proti nji, kar je posl. Hribar primerno ožigosal. Zbornica je sprejela odsekov predlog.

Posl. Lenarčič je poročal o prošnji vasi Landol za izločitev iz občine Hrenovice ter ustanovitve samostojne občine; o prošnji vasi Šmihel za izločitev iz občine Hrenovice ter ustanovitve samostojne občine; o prošnji vasi Stranje za izločitev iz občine Hrenovice ter ustanovitve samostojne občine in o prošnji vasi Razdrto Ubelsko za izločitev iz občine Hrenovice ter ustanovitve samostojne občine ter predlagal, naj se odstopi deželnemu odboru, da stavi v prihodnjem zasedanju svoje predloge. — Sprejeto.

Prihodnja seja bo v petek.

se v domači kraj, si sezidal hišico ter se bavil ondi s prirodnoznanstvom...

Dolga je ta povest v Mencingerjevih „spominih“, a še davno ni končana. Da se je razrešila, prav zato je moral nastopiti pisatelj v družbi tržaške gospice in njenega brata „hojo na Triglav“. Po mnogih blodnjah zaidejo kljub vodniku ti trije turisti k nad 60letnemu Mlekojedu ter mu mej pogovori slučajno (!) povedo, da oni zmrzujelec na Savskem prođu ni bil Cvajarček, nego pijanec Trinos, radi katerega je dobil dvajsetletni Mlekojed 10 palic!

Blaznost je s tem razkritjem „panana“, in Mlekojed po skoro 50 letih zopet vesel in srečen.

Tedaj pa se odpró še vrata, in v Mlekojedovo sobo stopita — oj slučaj! oj usoda! — gospa in gospod: mati in ženin gospodičine, — gospa pa je tudi bivša Mlekojedova nevesta, lekarnarjeva hči iz Reke, sedaj 50letna vdova...

Splošna radost in sreča! — Mlekojeda pa se loti stara zaljubljenost, da takoj (!) iznova zasnuje nekdanjo, sedaj že sivolaso ljubico. — Toda evo, nova nesreča! Nakrat se strašno stemni, vihar z gromom in s treskom pridivja; vse beži, Mlekojeda pa omami strela in ubije toča, z njim vred pa še dveletnega dečka, vodnikove sestre, kateremu je Mencinger še prejšnjega dne napravil na trebuščku „živ vozec“.

S tem bi bili „spomini“ končani. Toda pisa-

V Ljubljani, 10. februarja.

Potreba nemškega lista za Slovane. Z Dunaja se nam piše: Dr. Harold je na nekem shodu omenil, da je največja dobrota, katero imajo Nemci pred Slovani organizirana svetovna žurnalistika. V boju, katerega bijejo zdaj Čehi z Nemci, kaže se to najbolj očito. Ne le v Avstriji, tudi v Nemčiji donesajo veliki in uplivni časopisi tendenciozna in neistinita poročila, opisujejo, pretiravajo vsako malenkost s slovanske, zamolčujejo ali olepšavajo vse z nemške strani. Tako je časopisje doseglo veliko razburjenost nemškega naroda, prouzročilo bajko o njegovem zatiranju in privedlo res do tega, da vlada odneha, da se udaje. — Kaj hasni, da imajo Čehi „Politiko“! List prinese sicer res v mnoge nečeške kroge glas istine, ali list ni svetoven, zastopa le bolj češke interese, zato ni toliko upliven, da bi premagal druge. Gotovo so se že kesali Slovani letos, da niso lani uresničili svoje namere, da niso na Dunaju osnovali velikega lista, ki bi imel zagovarjati prava vs-h Slovanov, ki bi imel nalogo razjasnjevati faktučne razmere vseh slovanskih narodov in dokazovati opravičenost njihovih teženj. Tak list, pisan v nemščini, namenjen v prvi vrsti Nemcem pri nas in v cesarstvu, bi bil sedaj neprecenljive vrednosti. Sveda je glavno, da bi z omenjenim časopisom pridobili intelganco, in pred vsem, da bi se čul tudi na uplivnih in odločilnih mestih naš glas; sveda je večje važnosti, da bi ta list tudi v inozemstvu, zlasti v Nemčiji, našel odmev, — kajti ruski ali francoski listi, nam prijazni, nimajo toliko upliva na naše razmere, kakor nemški, nam nasprotni iz Nemčije; — ali tudi mase ne smemo prezirati, tudi njo moramo skušati pridobiti za-se, s tem, da jo poučimo o faktučnih razmerah. No, tudi indirektno bi tak list mnogo koristil, ker bi se nasprotni listi bali njegove kontrole in bi ne mogli toliko in tako nesramno lagati kakor sedaj. Prisiljeni bi bili v večjo objektivnost. Slovanski poslanci, združeni in pobrateni bolj nego kdaj popreje, kot voditelji slovanske politike, pa naj razmišljajo in ukrenejo vse potrebno!

Nova lex Falkenhayn. „Gazeta Narodova“ poroča, da se snidejo pred otvoritvijo državnega zbora voditelji desničarskih strank v to svrhu, da določijo sredstvo, ki bo zagotovilo mirno poslovanje parlamenta. Bojazljivo in omahljivo postopanje barona Gautsche ne more imponirati niti nemškimi študentom, torej ni možno pričakovati, da bi si znala vlada v državnem zboru pridobiti potrebno avtoriteto. Večina zbornice pa se noče dati terorizirati po pustolovcu Wolfu in brutalnih socialistih. Zato treba kaj ukreniti proti izgredom, ki bi mogli zopet izjaloviti namen državnega zbora.

Upiranje Avstrije Jurijevi kandidaturi za krečanko guvernestvo smatrajo ruske „Novosti“ za veliko nevarnost, ki more razgnati evropski koncert. Rusija, Francija in Anglija bi bile potem samostojne in še bolj zvezane; Avstrija in Nemčija pa ostaneta osamljeni brez koristi. Z razpadom koncerta bi izginilo tudi poročstvo za svetovni mir, in nove komplikacije na vzhodu so neizogibne.

telj si je prihranil za zvršetak še sila učenega, a neverjetno suhoparnega Erjavca in originalnega učitelja Grma, ki je znal z nosom oponašati petje različnih ptičev. S tema dvema modruje pisatelj še dolge dolge strani o atavizmu, o slučaju, usodi in o ljudski šoli, poda še različne filološke, fiziološke, geološke, historične in geografske opazke ter se poslovi z zatrdilom, da „ne pojde nikdar na Triglav...“

Iz vsega povedanega je torej razvidno: Mencinger je podal s svojim delcem duhovit literaren konglomerat, pikantno godljo, ki je potopis, životopis, povest, razprava in narodnogospodarsko, zoološko-filološko-kulturno-političen članek i. dr. zajedno. Poezija in istina sta zvarjeni s čudežnimi slučajji, povestična spletki pa je završena neumetniško-brutalno in nasilno. Neštevilne digresije motijo vsak hip glavno pripovedovanje, in takozvana „ru-deča nit“ se izgublja v navalu postranskih, čisto sicer zanimivih, a pogosto neumestnih — celo sanskih! — pritliklin. Dialogi so jedroviti in tehtni, a okorni, dolgovezni, neleploslovni. Jezik je bogat, naroden, poln duha in humorja, toda motijo ga nekateri hrvatizmi in lokalizmi. Vse te nedostatke pa pozabimo spričo premnogo klasičnih prizorov in prekrasnih idiličnih slik, ki podajajo tudi temu delcu bohinskega Herodota trajno vrednost.

Skupni pritisk na Turčijo bi imel uspeh, neolaga pa bo rodila sad, o katerem se vladam na Dunaju in v Berlinu niti ne sanja. — Vsi beligradski časopisi se bavijo z naraščajočim nasprotovanjem ruske politike z avstrijsko glede kretskega guvernerstva ter prorokujejo nove zapletke v orijentu. Upati, pa tudi želeti je, da se prijateljstvo radi ničevne Krete mej Avstro-Ogerskim in Rusijo ne omaje! „Neue fr. Pr.“ se iz Carigrada brzoglavno poroča, da je dobil ruski poslanik Sinovjev nalogo, umakniti kandidature princa Jurija. Ta vest je maloverjetna.

Proces Zola-Aurore. Že sedaj se jasno kaže, da Zola ne bo dosegel svojega namena. Takoj prvi dan je sklenil sodni dvor, da obtoženca nista upravičena dokazati vseh (8) trditvev v Zolinem, na Faureja adresiranem pismu. Dokazati smeta le one točke, ki so določene v obtožnici, t. j. da je vojno sodišče vedoma osvobodilo izdajstva krivega Esterhazyja. Afera Dr-yfusova je torej docela izključena, baš to pa je nameraval Zola spraviti v razpravo. Izmej prč so se odtegnile izjave najvažnejše: bivši vojni minister Mercier, bivši predsednik republike Cismir Perier, šef generalnega štaba, general Boisd-frre, polkovnik de Paty du Clam, ki je baje glavni spletkar v Dreyfus Esterhazyjevem škandalu, general Lebrun, madame Boulancy i. dr. Molčali so torej sodniki Dreyfusovi in sodniki Esterhazyja. Zolin zagovornik Labori je sodišče ostro napadal ter zahteval, da omenjene priče morajo pričati! — Ves omikan svet se zanima za to obravnavo in vsi, tudi zagrizeno klerikalni časopisi prijavljajo veleobširna poročila in cele priloge brzoglavk iz Pariza. Proces Zola-Aurore ima namreč eminetno političen značaj; gre se za obstoj Melinejevega ministerstva, pa zato, je-li pridejo na vladno krmilo napredno svobodomiselne, radikalne stranke ali pa — da rabimo „Slovenčev“ izraz — „klerikalno-monarhistična stranka“. — Tudi pri nadaljevanju obravnave ni dovolil sodnik niti besedice o Dreyfusu ter je zavrnil pričevanje Dreyfusove žene. Izredno senzacijske izjave pa sta podala odvetnik Leblois in senator Scheurer-Kestner, ki sta dokazovala, da je Esterhazy največji slepar in pustolovec, ter da je bordereau, vsled čegar je bil Dreyfus obsojen, spisal Esterhazy. Zola je večkrat protestiral, da mu sodišče veže jezik, da ne more in ne sme govoriti resnice ter dokazati svoje trditve.

Dopisi.

Iz učiteljskih krogov z dežele, 8. februarja. (Uredba učiteljskih plač pa „statut“.) Mnogo se zadnji čas piše radi uredbe učiteljskih plač, toraj prosim, gospod urednik, sprejmite v Vaš cenjeni list še miali vaškega nadučitelja o nasvetovanem izboljšanju istih. Vedno se povdarja, da je posebno zadoji čas je lo primanjkovati moških učiteljev, da gredo raje v druge službe, in da sčasoma nastane velika praznota v njih vrstah. Kolikor bolj pa primanjkuje moških učiteljev, toliko več je gospodičin učiteljic. Učiteljske službe toraj ne bodo ostale prazne, ampak popolnile se bodo z gđ učiteljicami. Kako utegne to slabo uplivati na narod, ako se bodo po jedno in večrazrednicah nastavliale samo gđ. učiteljice, o tem se je tudi že dosti pisalo. Na vsak način se bodo morale plače tako zvišati, da dobimo vsaj toliko moških g. učiteljev, da bodo vse jednorazrednice in važnejša mesta na večrazrednicah z moškimi učitelji popolnjena. Toraj ravno radi pomanjkanja moških učiteljev je uredba učiteljskih plač postala toli nujna. Poglejmo pa oba, do sedaj znana predloga, dež. odbora in c. kr. deželnega šolskega sveta, koliko ustrezata dejanskim potrebam. Smelo trdim, da sta oba predloga popolnoma ponesrečena. Z obema predlogoma se zvišajo plače v prvi vrsti gđ. učiteljicam. Ako se odpravi IV. plačilni razred, potem se razun nekaj malo jednorazredničarjev pomakne nad dvetretjini gđ. učiteljic iz 450 na 500 gld., a pri učiteljih ostane isto, kakor je bilo do sedaj. Za toliko se predružači, da, koji smo sedaj v tretjem plačilnem razredu s 500 gld., bomo po novi uredbi v zadnjem plačilnem razredu s isto plačo. Godilo se bo ravno tako, kakor pri zadnjem „zvišanji“ (!) naših plač. Odpravila se je plača 400 in se zvišala na 450 gl. Jaz n. pr. sem bil pred zvišanjem plače v tretjem plačilnem razredu s 450 gld., a po zvišanji sem prišel v četrti plačilni razred z isto plačo. Tako se je zgodilo tudi ostalim tovarišem s prav majhno izjemo. Sedaj po preteku 18 službenih let mi zopet kaže, da pridem vsled zvišanja plač iz III. v zadnji plačilni razred z isto plačo. Da bi se v I. in II. plačilnem razredu odstotki nekaj zvišali, to je tako bore malo, da o kakem izboljšanju plač moških učiteljev komaj govoriti smemo. Predlog slav. dež. odbora toraj dejanskim razmeram prav nič ne ustreza, pač pa bi moške učitelje še

 Dalje v prilogi.

bolj razburil, ker bi se s tem skazalo, da nimajo nikakega srca za učitelja kot družinskega očeta. Oglejmo si še predlog ces. kr. deželne šolskega sveta, naj se upelje „status“ s 800, 700, 600 in 500 gld. letne plače. Na videz je ta predlog zelo dovoljen za učiteljstvo, seveda toliko bolj neugoden za deželne finance; a dejanskim razmeram zelo neprikladen. Ako se status upelje tako, kakor ga predlaga ces. kr. deželni šolski svet, potem imajo zopet v najvišji meri izboljšanje gospodarske učiteljice, a učitelji boro malo in vrh tega bi bil to smrtni udarec za oddaljene jednorazrednice. Pomagano bi bilo jedino onim srečnim g. učiteljem, koji so dočakali visoko starost, in so dosedaj res veliko krivico trpeli. Toraj 10% vseh učiteljev, oziroma gđ. učiteljic naj bi bilo v prvem plačilnem razredu. Ako pomislimo, kako malo učiteljev dočaka starost, ker premnogi vsled pomanjkanja in vsled obilnih skrbi za svojo družino zgodaj obnemorejo. Koliko si pokvari svoje zdravje za vselej pri vojakihi. Ni ravno majhna reč, celo leto se v šoli truditi, a v počitnicah, mesto počivati, delati vaje po 4 tedne pri vojakihi. Koliko nas je pa moralo celo po tri leta služiti pri vojakihi, posebno od 1872. do 1881. leta. Vsega tega so gđ. učiteljice proste, toraj bodo tudi lažje starost dočakale. Vrh tega se nastavi vsako leto čez 40 gđ. učiteljic, a bore malo učiteljev. V nekojih letih bode komaj 2 ali 3% učiteljev v prvem plačilnem razredu, druge odstotke bodo zavzele gđ. učiteljice. Isto razmerje bode v drugem plačilnem razredu. Največ gosp. tovarišev bode v IV. plačilnem razredu, v kojem ostane vsak gotovo do 16 službenih let ali še več. Slovensko učiteljsko društvo je v svoji prošnji predlagalo, ako se upelje status, naj bi gđ. učiteljice v vsakem plačilnem razredu nekaj manj imele, a temu predlogu se gđ. učiteljice silno upirajo, akoravno popolnoma nepotrebno. Tudi predlog slovenskega učiteljskega društva je za gđ. učiteljice še zelo ugoden. One povdarjajo: jednake dolžnosti, jednake pravice. Mi se o tem z njimi popolnoma strinjamo. Gđ. učiteljice nimajo z nami enakih dolžnosti, in tudi že sedaj ne enakih pravic. Po postavi se namreč one smejo nadaljevati po šolah, kjer niso učenci po spolu ločeni, le na nižje razrede, na jednorazrednice pa sploh ne. Sedaj so večinoma nastavljen na službah v IV. plačilnem razredu, le malo jih je, koje imajo upanje, da bodo katerikrat prišle v III. plačilni razred. O II. in I. plačilnem razredu ni niti skoraj misliti, tako malo jih doseže. Po predlogu slovenskega učiteljskega društva bi vsaka gđ. učiteljica prišla tudi v I. plač. razred po preteku gotovih let. Ta predlog je ugoden za učitelje, kakor tudi za gđ. učiteljice, a bi bil silno na kvar jednorazrednicam. Za Boga svetega, kdo bo šel službovat na kako zapuščeno jednorazrednico, ako ima isto plačo na zadnjem mestu na kaki dvo- ali večrazrednici v večjem kraju, ali še celo v mestu! Da bi se na deželi ceneje živelo, kakor v mestu, to so prazne bajke, koje verjame le isti, koji sveta prav nič ne pozna. Vsi poljski pridelki, celo mleko in jajca so dražji na kmetih, kakor pa v mestih, kaj pa potem druga živila, koja moramo kupovati v prodajalnicah? V večjih krajih je vendar kaka družba, je pošta in so časopisi, a v oddaljenih krajih si mora učitelj vse to za drag denar omisliti. Olikan človek vendar potrebuje včasih kake poštene zabave, mora imeti časopise itd. Ako hočejo mero- dajne oblastnije, da bode uredba plač zadovoljila vse učiteljstvo, in da bo tudi uredba dejanskim potrebam prikladna, naj upeljejo dvojni status. V status prve vrste naj se uvrstijo: 1. Vsa nadučiteljska mesta. 2. Vse jednorazrednice. 3. Vsa druga, oziroma tretja mesta na tri- in štirirazrednicah. V status druge vrste naj se uvrstijo vsa zadnja mesta na dvo- in trirazrednicah ter vsa tretja in četrta mesta na večrazrednicah. To naj velja za učitelje kakor za gđ. učiteljice. Na jednorazrednice se smejo nastavljeni samo stalni učitelji ne pa začelniki, ali še celo gđ. učiteljice. V statusu prve vrste naj bi bile plače 800, 700, 600, 550 in 500 gold. Na koja mesta se smejo nastavljeni gđ. učiteljice, naj ostane v veljavi kakor je do sedaj.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 10. februarja.

— (Nadvojvoda Jožef Ferdinand) pripeljal se je danes dopoldne z gorenjskim vlakom v Ljubljano, kamor je prišel, da se seznani s tukaj bivajočimi častniki našega domačega pešpolka. Nadvojvoda so pričakovali na kolodvoru vsi častniki tukajšnjega batalijona pešpolka št. 17, v imenu mesta ga je pozdravil župan Hribar.

— (Konfiskacija.) Včerajšnje številko našega lista nam je zaplenilo državno pravdnštvo radi uvodnega članka, v katerem smo se bavili z govorom rektorja dr. Thanerja v štajerskem deželnem zboru. Današnja številka ima 4 strani priloge.

— (Deželni zbor) ima jutri 11. februarja t. l. ob 10. uri dopoldne sejo. Dnevni red: 1. Branje zapisnika VIII. deželnozborske seje dne 8. februarja 1898. 2. Naznanila deželnozborskega predsedstva. 3. Priloga 54. Poročilo deželnega odbora, o gradnji ceste Rove-Žiri. 4. Priloga 55. Poročilo

deželnega odbora, s katerim se predloži načrt zakona v varstvo planik in kraljeve rože po kranjskih planinah. 5. Utemeljevanje samostalnega predloga gospoda poslanca dr. Majarona in tovarišev glede ustanovitve slovenskega vseučilišča v Ljubljani (k prilogi 52.) 6. Ustno poročilo upravnega odseka o prošnji kmetijske podružnice v Senožeah za podporo za obdelovanje in popolnitev drevsnice. 7. Ustno poročilo odseka za letno poročilo deželnega odbora, in sicer o § 7. C. 8. Ustna poročila finančnega odseka o prošnji, in sicer: a) vasi Ostrožnabrdo za podporo za preložitve občinske ceste in Reške doline v Ostrožnabrdo; b) županstva v Velikih Poljanah za podporo za ubogo Frančiško Pengal; c) umirovljenega paznika Emanuelu Kovačiča za podaljšanje umirovljenja; d) občin Komenske fare za razpis službe zdravnika v Komendski bolnici; e) vasi Studor-Stara Fužina v Bohinji za podporo za uravnavo potoka Ribnica. 9. Ustno poročilo finančnega odseka glede dovršitve zgradbe deželne bolnice in o stavbnih stroških do konca leta 1897. (k prilogi 51.) 10. Ustno poročilo upravnega odseka o § 5. (razun marg št. 4) letnega poročila deželnega odbora. 11. Ustno poročilo upravnega odseka glede ustanovitve deželne zavarovalnice proti požaru, proti toči in pa deželne zavarovalnice za živino (k prilogi 25.) 12. Ustno poročilo upravnega odseka o prošnji mlekarke zadruga v Košani za podporo za napravo oprave. 13. Ustno poročilo upravnega odseka o prošnji županstva v Slavini za napravo novega vodnjaka v Orehku. 14. Ustno poročilo upravnega odseka o prošnji županstva v Strugah za odvajanje vode v Struški dolini. 15. Ustno poročilo upravnega odseka o prošnji županstva v Preserji, da se v vasi Rakitna zgradi ljudska šola, da se upelje kaka obrt ter povzdigne govedoreja.

— (Klerikalna resnicoljubnost.) Z ozirom na „Slovenčeva“ zavijanja, smo prosili gg. Povšeta, dr. Papeža in Kalana, naj izjavijo, niso-li pri prvi spravi konferenci izrečno povedali, da izražajo samo svoje osebno mnenje, in da nimajo nikakega pooblastila od svoje stranke. Imenovani gospodje molče, zato pa se zaganja „Slovenec“ čedalje surovejše v nas. Kdor hoče spoznati, na kako nizek nivô je že padlo katoliško časopisje, naj bere predsinočno, z jezuvitsko zvijačnostjo pisano „Slovenčevu“ notico v tej stvari. Tako lajik sploh ne zna pisati. Da bo konec neplodni polemiki, izjavljamo na adresu „Slovenčeva“ redakterja: Trditve, da Povše, dr. Papež in Kalan pri spravi konferenci niso izjavili, da govoré v svojem imenu, in da nimajo nikakega pooblastila od svoje stranke, je laž in kdor je dotične notice itd. v „Slovencu“ pisal, je lagal, pa če je desetkrat blagoslovljen. Pozivljamo pisatelje dotičnih „Slovenčevih“ lažij, naj nas tožijo, da bomo pred sodiščem dokazali resničnost naših trditve!

— (Grožno!) Dne 5. svečana imelo je častništvo tukajšnjega 27. pešpolka svojo „Oeversee-feier“, in sicer v kazini. Omeniti je, da se je lansko leto jednaka slavnost vršila v „Narodnem domu“. Bila je to patrijotična slavnost, in pri vsem tem je bil še čisti nje donesek namenjen ljubljanskim ubogim! Vzlic temu pa je izvršil dr. Ivan Tavčar grozovito hudodelstvo, da se je te slavnosti udeležil, in da je tam govoril tudi z nemškim gospodom, s kojim je znan že več nego 15 let. Dobri prijatelj, ki neprestano iz znane ljubljanske odvetniške pisarne vohuje za drom. Tavčarjem, pa se sedaj čudi, da je starosta Tavčar bratil se z omenjenim Nemcem, in bratec Koblar toči radi tega matje solze nad slovenskim sokolstvom! Da je laž, kar piše ta gospoda v svojem listu, to vedo ti ljudje sami, in dru. Tavčarju se pač ni treba braniti proti taki sodrgi. Vendar pa morajo sedaj pri „Dihurju“ veliko lakot trpeti, da se hranijo že s tako slamo!

— (Repertoire slovenskega gledališča.) Danes, v četrtek, se bode predstavljala opera „Traviata“. V soboto ne bo predstave in se bode oder porabil za prvo orkestralno skušnjo za opero „Vesele ženske Windsorske“, katera se uprizoni tekotom prihodnjega tedna. — Za današnjo predstavo opere „Traviata“ so že vsi sedeži razprodani. — Gospod Rašković, ki ima peti ulogo Alfreda, je nekoliko prehlajen ter prosi tem potom prizanesljivosti slavnega občinstva.

— (Slovensko gledališče.) Predsinočnim pela se je opera „Norma“. Predstava je bila prav dobra in gre vsemu sodelujočemu osebju toplo priznanje.

— (Pisateljsko podporno društvo) javlja svojim členom, da bode občni zbor, ki se 28. januarja ni mogel vršiti zaradi premajhnega števila udeležencev, vršil vnovič dne 11. februarja. Brez obzira na število udeležencev bode ta zbor volil novi odbor in ukrepal glede na prodajo društvenega poslasta. S tem vabi odbor najljubše k mnogobrojni udeležitvi, ker je posledaja točka velike važnosti.

— („Radogoj“) dijaškemu podpornemu društvu v Ljubljani, pristopil je kot ustanovnik znani naš rodoljub, gospod inženier Viljem Polak, sedaj v Ljubljani. Akoravno v inozemstvu dosedaj živeč, ohranil si je ljubezen do naroda in narodne mladine in položil je sedaj v žalostnih časih, ko se slovenskim visokošolcem v nemških mestih s surovo silo odreka pravica do obiskovanja vseučilišča in sploh do obstanka, na narodni žrtvenik znatno vsoto 200 K. Dal Bog, da bi našel mnogo posnemovalcev!

— (Volilo dijaškim kuhinjam.) Kakor smo svojedobno poročali, umrl je lani v Št. Ilju na Štajerskem vpokojeni vojaški uradnik A. Thaller iz Železnikov ter se v svoji oporoki spomnil tudi slovenske učeče se mladine. Zapuščinska obravnava je sedaj končana in dobé dijaške kuhinje v Ljubljani, Celju in Mariboru vsaka po 783 gld. 71 kr.

— (Sklep I. semestra) bode na vseh srednjih šolah, na obeh učiteljskih in na vseh javnih in zasebnih ljudskih šolah v Ljubljani prihodnjo soboto, dne 12. t. m. Semestralne počitnice bodo trajale štiri dni t. j. do včetrtega torka prihodnjega tedna. Drugi tečaj se prično na vseh ljubljanskih učiliščih v sredo, dne 16. t. m.

— (Umrla) je včeraj v Lošinu soproga notarskega substituta gospoda K. Pleiweisa, gospa Olga Pleiweis rojena Ploj.

— („Slovenska Matica“) Odbor „Slovenske Matice“ razgláša: Pred jednim letom se je obrnil odbor „Slovenske Matice“ s sledečim pozivom, kateri je bil objavljen tudi v vseh slovenskih časopisih, na društvene poverjenike: „Kozlerjev „Zemljevid slovenskih pokrajin“ je v zalogi „Slovenske Matice“ že pred nekaj leti popolnoma pošel. Povprašuje se pogostoma po njem, a Matica ga nima več na razpolaganje. Odbor se je zatorej odločil, da Matica izdaj nov „Stenski zemljevid slovenskih pokrajin“ s slovensko terminologijo v merilu 1—200.000 in na štirih listih. Skupna velikost vseh štirih listov bi imela 146 cm dolžine in 155 cm širine. Zemljevid bi bil izdelan natanko tako, kakor generalna karta c. in kr. vojaškega zemljepisnega zavoda, in bi imel poleg praktične tudi znamenito znanstveno vrednost. Po proračunu Hoelzlove tvrke na Dunaju, s katero je Matica v dogovoru, bi stalo 3000 izvodov novega „Stenskega zemljevida“ 6000 gld. Če se pa naroči le 1000 izvodov, stanejo 5000 gld. in vsaki 100 izvodov, pozneje naročenih 180 gld. Cena je torej, če se že prvotno naroči večje število, neprimerno nižja in stane potem 1 izvod le 2 gld. Odboru je do tega, da pridejo društveniki, ki se za te stvar zanimajo, dolepega, uporabnega tudi v zemljepisnem oziru dovršenega zemljevida, ki bi jim izvrstno ustrezal na potovanju po slovenskih krajih, v šoli pri pouku, v uradu pri raznovrstnih poslih in doma pri branju slovenskih knjig; zakaj v njem bi bili vestno zabeleženi vsi količkaj znameniti slovenski kraji po vseh slovenskih deželah, tako da bi popolnoma nadomeščal jako razširjeno in priljubljeno nemško generalno karto. Zatorej prosi podpisani odbor vse p. n. gospode poverjenike, naj blagovolijo s priloženo naročilno polo vsak v svojem okraju nabirati naročnike na „Stenski zemljevid slovenskih pokrajin“. Naroči se lahko vsak Matičin društvenik ali nedruštvenik. Zlasti pa prosimo gg. poverjenike, naj na naročevanje povabijo tudi krajne šolske svete, društva in javne, zlasti občinske urade. Naročilna pola naj se vrne odboru ob jednem z imenikom udov za prihodnje leto.“ Zdaj po preteku jednega leta, ko so vsi poverjeniki poslali imenik društvenikov za l. 1897, je primeren čas, ozreti se na uspeh zgoraj omenjenega poziva. Odbor mora, žal, izjaviti, da uspeh ni dovoljen. Niti polovica zgoraj označenega števila naročnikov se ni odboru prijavila, bodisi ker nekateri poverjeniki naročilnih pol sploh niso vrnili, bodisi ker se, kakor so pokazale vrnjene pole, kaže za resno stvar premalo zanimanja. Ker je odboru vsa do tega, da se to prekoristno vprašanje vendarle končno reši ugodno, ponavlja do zaostalih poverjenikov uljudno prošnjo, naj mu že skoro pošljejo nabiralne pole. Ker se da pa precej zanesljivo sklepati, da tudi z ostalimi polami ne bo doseženo za zalaganje potrebno število, obrača se odbor tudi do vseh nepoverjenikov, ki se za to vprašanje zanimajo, naj mu gredo na roko in naj nabirajo v svojih krogih naročnike. Glede nabiralnih pol pa se je obračati na upraviteljstvo društvene pisarne, ki daje tudi potrebna pojasnila.

— (Maškarada ljubljanskega „Sokola“) Za to predpustno veselico, katera se sme prištevati najelegantnejšim, delajo se velikanske priprave, tako da smelo upamo, da bode letošnja prekosila vse prednice. Sokolska dvorana bode z raznobarnimi obločnicami in žarnicami čarobno razsvetljena. Dekoracijski odsek skrbi poleg omenjene razsvetljave tudi zato, da bode dvorana tudi z drugimi predmeti ter z zelenjem najokusneje okrašena. Tako

n. pr. bode godba svirala v velikanskem po najnovjšem slogu sestavljenem šotoru; takoj pri urodu v dvorano napravil se bode vodomet, obdan s raznimi cveticami in malimi drevesci. Udeležba mask bode, kakor se čuje, tudi ogromna, pripravljajo se mnogo večjih finih in originalnih skupin. Na maskarado pride tudi 10 do 12 svetovnoznanih akrobatov in atletov. Tudi „Planinski Pipari“, kateri so še vsakemu obiskovalcu maskarade iz leta 1896 v spominu, pripravljajo se za letos, ter se bode leta skupina zopet zamogla prištevati mej najoriginalnejše Vabila so se ravnokar začela razpošiljati.

— („Glasbena Matica“ v Ljubljani.) Tekom prihodnjega tedna se prične z razpošiljanjem društvenih muzikalij za leto 1897/98. Gospodje poverjeniki naj blagoizvolé imenik svojih udov poslati odboru; udnino lahko pobere in odpošljejo pred sprejetjem ali po sprejetju muzikalij. Ljubljanskim društvenikom se muzikalije osebno izročé. Društveniki, ljubljanski in unanji, ki želé na novo pristopiti, se lahko zglašé z dopisnico ali pošto nakaznico. Udnina znaša za leto (od 15. julija do 15. julija) 2 gl. Društveni dar za tekoče leto je „Pesmarica Glasbene Matice“. Zbori za štiri moške zbere. Uredil Jos. Čerin, koncertni vodja. Knjiga je v ručice platno vezana. Cena v knjigotrštvu 2 gl. 50 kr. Izvestje s popolnjenim imenikom se členom pozneje dopošlje.

— (Pevski zbor „Glasbene Matice“) ima jutri, v petek 11. t. m., ob 8. uri zvečer izvanredno skušnjo za mešan zbor. K polnoštevilni udeležbi vabijo se vsi p. n. členi.

— („Kmečka smrt“.) Zvana noveleta + Janka Kersnika je izšla v Fr. Vidičevem prevodu v 28. št. „Agramer Tagblatta“.

— (Izžrebani porotniki.) Za prihodnjo porotniško zasedanje, katero se začne 7. marca t. l., so bili izžrebani kot porotniki gg.: Albin Achšin, Ivan Bahovec, Josip Boštjančič vsi v Ljubljani, Anton Bole v Postojni, Ivan Bojt na Slapu, Jos. Čad in Andrej Černe v Ljubljani, Avg. Drukar in Ivan Eržen v Kranju, Fran Fischer v Kamniku, Alojzij Gartner v Planini, Fr. Innocente v Postojni, Jakob Jelovčan v Škofji Loki, Matevž Janežič v Domžalah, Julij Kantz, Ivan Kopač in Jos. Kozak v Ljubljani, Ivan Krainer v Postojni, Anton Kumše na Rakeku, Karol Kotnik na Vrhniki, Anton Kuralt v Zg. Senici, Anton Luckmann v Ljubljani, Ivan Majaron v Borovnici, Adolf Perles in Anton Prelesnik v Ljubljani, Alojzij Pogačnik v Cerknici, Viktor Ranth v Ljubljani, Fr. Rebolj v Črnučah, Karol Skala v Kamniku, Feliks Stare v Kolovcu, Gustav Tönnies, Leopold Tratnik, Alojzij Černe, Jos. Višnar, dr. Jos. Waldherr in Albert Zeschko v Ljubljani. — Namestniki so gg.: Ivan Jasenc, Jos. Kolar, Fr. Kollmann, Alojzij Kunst, Fran Pezdir, Gregor Podrekar, Avg. Repič, Fran Stare in Ivan Uran, vsi v Ljubljani.

— (Glas iz občinstva.) Piše se nam: Mestnega očeta Pepeta Turka hlapec pripeljal je včeraj opoldne uprežen voz, napolnjen z neko rujavo umazano zmesjo, ki ni bila niti sneg, niti led, in ki je bajé določena za ledenico v mestni (!) klavnici pred g. Škrjanca hišo. Ondi izpregel je konja in ju nekoliko pozneje zopet vpregel in pognal. Toda zmučena konja nista mogla voza z mesta spraviti. Hlapec je z bičem neusmiljeno po živini udrihal. Škandalizovali so se vsi pasantje nad takim trpinčenjem. Po dolgem trudu in po skrajnem naporu mnogih, na včerajšnji semenj došlih kmetov posrečilo se je voz zopet na cesto spraviti. Take reči se pri g. Turku bajé večkrat dogajajo; lansko leto je njegov izstradani konj pred Činkolovo gostilno celo uro na cesti ležal. Jako dobro pogodil jo je takrat pasant, vprašajoč čegav je ta konj, in izvedevši za lastnika: „To je pa lep krščanski socialista, ki svojo živino tako nekrščansko stradati pusti“, — bilo ni namreč na Turkovem konju nič drugega nego kosti in koža. Tudi mi pridružimo se mnenju tega gospoda in prosimo še pristaše g. Turka, gg. dr. Gregoriča, dr. Krisperja itd., naj na g. Turka uplivajo, da bo v bodoče kot pristen krščanski socialista tudi „krščansko“ svojo živino krmil.

— (Ples izvoščakov) se bo vršil danes, v četrtek, dne 10. t. m. v steklenem salonu kazinske restavracije. Vstopnina 50 kr.

— (Obrotno gibanje v Ljubljani.) Tekom meseca januarja pričeli so v Ljubljani izvrševati obrt in sicer: Ravnihar Franje, Špitalske ulice št. 7, gostilničarski obrt; Kordin Adolf, pred Škofijo št. 4, trgovino s špecerijskim in materialnim blagom in prodajo žganih opojnih pijač; Egy Katarina, sv. Petra cesta št. 23, posredovanje služb in stanovanj; Šebenik Lovro, Ulice na grad št. 5, trgovino z živili in špecerijskim blagom; Lehnert Marija, Dunajska cesta št. 35, trgovino z mešanim blagom; Brus Maks, Streliške ulice, trgovino z živili in špecerijskim blagom in prodajo žganih opojnih pijač na drobno; Rudholzer Karol, Mestni trg, trgovino z optičnim blagom; Alešovec Marija, Poljanski nasip št. 14, izdelovanje perila; Paté Ivan, Krakovske ulice št. 27, branjarjo; Breclauk Lovro, Hranilnične ulice št. 2, pohišno mizarstvo; Škamperle Jakob, Komenskega ulice št. 16, branjarjo in malo trgovino z žganimi opojnimi pijačami; Rudholzer Magdalena, Gosposke ulice št. 3, malo trgovino z zlatino in srebrnino; Meiringer Marija Pod trančo, trgovino s papirjem, pisalnimi in risalnimi

potrebčinami; Prek Marjeta, branjarjo; Pintar Jera, Soteska št. 10, kramarijo s krojnim blagom; Škof Marija, Rečne ulice št. 8, branjarjo; Vidali Franciška, Prešernove ulice št. 44, malo trgovino s svečami; Rejc Anton, Tržaška cest št. 27, žganjarjo; Kliš Franc, Florijanske ulice št. 13, čevljarški obrt; Kriegl Karol, Marije Terezije cesta št. 1, izdelovanje orgelj in glasovirjev; Komatar Alojzija, Poljanska cesta št. 66, prodajo moke; Bolta Franc, Kapiteljske ulice št. 13, prodajo moke; Pavlin Josip, Marijin trg št. 1, trgovino z žganjem; Habjan Marija, sv. Martina cesta št. 62, malo trgovino z drobnim in krojnim blagom; Čemažar Marija, Gosposke ulice št. 11, branjarjo; Dermota Elizabeta, Tesarske ulice št. 3, prodajo sladničarskega blaga; Cizej Anton, Vodmat št. 53, pekarski obrt; Doktorič Andrej, Jurčičev trg, malo trgovino z urami; Novotny Teodor, Dunajska cesta št. 7, svečarski obrt; Legat Marija, Mestni trg št. 11, malo trgovino z galanterijskim blagom; Perko Barbara, Florijanske ulice št. 32, malo trgovino s perutnino; Lenček Ivana, Trubarjeve ulice št. 2, trgovino s špecerijskim blagom; Indof Marija, Krakovske ulice št. 27, prodajo živil; Bratkovič Jakob, Rimska cesta št. 19, branjarjo; Sušteršič Uršula, Tržaška cesta št. 27, prodajo jedil in kuhane kave; Tercelj Josip, Tržaška cesta št. 19, prodajo jedil; Ravnikar Jera, Trubarjeve ulice št. 2, gostilničarski in krčmarski obrt. — Odpovedali, oziroma fakično opustili pa so obrt in sicer: Obreza Marija, trgovino s preprogami; Lorbec Rudolf, pekarski obrt; Kokalj Lovro, branjarjo; Gärtner Alojz, krojaški obrt; Komatar Alojzija, prodaja moke; Jeriha Marija, branjarjo.

— (Griču!) Prijatelj zjutranjih zimskih sprehodov nam piše iz Ljubljane dne 9. t. m.: Danes zjutraj ob polu 8. uri so se v mestnem gozdu Podturnom oglasili prvi škinkovci. Jeden je navzlic debelemu snegu in — 9° R. mrazu prav korajžno poizkušal celo „griču“ peti, pa je imel še precej zagrljen glas.

— (Konji so se splašili) danes ponoči na južnem kolodvoru Počivalnikovemu hlapcu Franu Bučarju in dirjali z omnibusom po Dunajski cesti in po Prešernovih ulicah na Marijin trg in v št. Petersko ulico. Hlapec, ki je sedel na kozlu, je bil v smrtni nevarnosti, ker ni imel vajetov v rokah in je omnibus odletaval sedaj na jedno, sedaj na drugo stran. Na Sv. Petra cesti zadela je omnibus v železno ograjo pri Maierjevi hiši in razbil jeden železen stebrič. Nezgodna se ni nobena pripetila.

— (Semenj.) Na predvčerajšnji semenj se je prignalo 753 konj in volov, 205 krav in 39 telet, skupaj 997 glav. Kupčija bila pri vseh še najbolj živahna, ker je bil prišel jeden kupec z Bavarkega in jih je precej nakupil; pri konjih in kravah bila je kupčija srednja.

— (Srebrno poroko) praznoval je te dni starosta slovenskih politikov, g. Luka Svetec. Zasluznemu rodoljubi in njegovi velečislani gospe so progi: Na mnoga leta!

— (Viško-glinška čitalnica) priredi predpustno veselico združeno s plesnim venčkom, bogatim pevskim vzporedom in drugimi točkami v nedeljo 13. februarja t. l. v prostorih g. J. Trauna na Glincah. Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina 15 kr.

— (Slov. bralno društvo v Litiji) priredi 12. t. m. v gostilniških prostorih g. J. Oblaka maskarado.

— (Prostovoljno gasilno društvo v Kranji) priredi v nedeljo, dne 13. februarja t. l., v čitalničnih prostorih plesni venček. Pri plesu svira sl. c. in kr. vojaška godba pešpolka kralj Belgijcev št. 27. Čisti dohodek je namenjen društveni blagajnici. Vstopnina: Čitalnični členi in delajoči udje gasilnega društva 30 kr., nečleni teh društev 1 gl., obitelj 3 oseb 2 gl., dame proste. Začetek ob 8. uri zvečer.

— (Glasbena šola v Novem mestu.) S početkom drugega polletja se otvori v Novem mestu vsled inicijative dolenjskega pevskega društva in poverjenjstva Glasbene Matice „šola Glasbene Matice“ za teorijo, petje, gosli in glasovir. Dejansko zanimanje, ki vlada za to prvo podružno Matično šolo v vseh inteligentnih novomeških krogih, je porok za nje uspeh.

— (Novomeška čitalnica) Poroča se nam 7. februarja t. l. Vodnikova slavnost katero sta priredila „Čitalnica“ in „Dolenjsko pevsko društvo“, je letos izredno dobro vaspela! Udeležba je bila nenavadno dobra. Društvena odbora, dobro poznajoč novomeške razmere, sta postavila na vzpored tudi kratek koncert. Pevsko društvo je zapelo pod vodstvom g. Hladnika troje mešanih zborov, jeden ženski in jeden moški zbor ter jeden dvospev. Hoffmeisterovi mešani zbori (tri Jenkove pesmi) so res krasne skladbe, katere morajo vsakega poslušalca očarati, če se precizno pojejo. Tudi naše občinstvo je izreklo svojo zadovoljnost s živahnim ploskanjem. Najbolj pa je ugajal Hladnikov dvospev „Pri oknu“, kateri sta pela gosp. Milka Dolenceva in gosp. Kozina tako fino in dovršeno, da je občinstvo prav energično zahtevalo ponavljanja. Gospica Dolenceva se je na našem odru udomačila kot solistinja in jo poslušalci že ob na-

stopu najsimpatičnejše pozdravljajo. Seve, dobra izvežbanost v petju, čist in mil glasek, elegantna postava, neprisljano kretanje na odru, vse to osigurata ti gospici že naprej popoln uspeh. Gospod Kozina je izvrsten pevec in prav dober tenorist. Škoda, da je bil ta večer nekoliko hripav in radi tega ni imel tako srebrnoličnega glasu kakor navadno. Sploh pa se je opazalo, da je vremenska premena marsikateremu pevcu glas nekoliko zakrila. Po končanem koncertnem vzporedju pričel se je prav živahen ples, kateri je otvoril čitalniški odbornik g. dr. De Franceschi z gospo dr. Volčičevo, soprogo predsednika pevskega društva. Prvo četvorko plesalo je 36, a besedo 16 parov v četvorkah. Godba je igrala pod vodstvom g. Bitscha v občo zadovoljnost plesalk in plesalcev. Stopnišče in hodnik bila sta krasno okrašena, za kar se je posebno zahvaliti tukajšnjemu narodnemu trgovcu g. Medvedu.

— (Okrajna posojilnica v Krškem) ima v nedeljo 27. marca t. l. ob 11. uri dopoldne svoj občni zbor.

— (Okrajna posojilnica v Mokronogu) ima svoj letni občni zbor dne 16. svečana (v sredo popoldne ob 3. uri) v šolskem postopju v Mokronogu.

— (Ogenj.) Dne 8. t. m. ob 4. uri popoldne vnela se je od dimnika jednonadstropna pisarna parne žage in lesne trgovine g. Josipa Feltrinellija na Rakeku. Ako bi ognjegasci imeli svoje orodje v pravem redu, lehkó bi jo obvarovali, tako je pa pogorela streha s podstrešjem.

— (Narodna čitalnica v Postojni) prire i v soboto, dne 12. svečana t. l. v hotelu „pri kroni“ Vodnikovo veselico. Vzporod: 1. R. Wagnerj: „Koračnica romarjev“, čveteroročno na glasovirju. 2. J. Lisinski: „Tam gdje stoji“, čveterospev. 3. M. Moskowski: „Španjski plesi“, solo za gosli s spremljevanjem na glasovirju. 4. A. Förster: „Venec Vodnikovih in na njega zloženih pesmij“, s spremljevanjem na glasovirju. 5. B. Mendelsohn: „Oh, kak' srecen je otrok“, dvospev za dva tenorja s spremljevanjem na glasovirju. 6. L. Rosetti: „Plesi satanov“, čveteroročno na glasovirju. 7. Ples. Začetek ob polu 8. zvečer. Členi so vstopnine prosti, nečleni plačajo 2 kroni.

— (Iz koroškega dež. zbora.) Iz Celovca se nam piše 9. t. m.: V 20. seji koroškega dež. zbora je slov. poslanec Grafenauer stavil samostalni predlog, naj se odloči, da sekanja lesa, ki se seka za domačo rabo, in sicer za kurjavo, ni treba naznaniti. Predlog se je odkazal poljedelskemu odseku. V isti seji je posl. Grafenauer pobijal Ghonovo trditev, da je on (Grafenauer) lagal, ko je citiral izrek prejšnjega dež. šolskega nadzornika dra. Gobanca, da Slovenci na Koroškem nimajo pravice do eksistence. Grafenauer je dokazoval resnico svoje trditve in se skliceval na govore v državnem zboru, ker so Nemci v zadnji seji kričali, da je Grafenauer svojo trditev pobral iz „Slov. Naroda“.

— (Nove slovenske razgledne dopisnice.) Iz akademičnih krogov se nam piše: V najkrajšem času izidejo v Celovcu nove slovenske razgledne dopisnice. Dobiček je namenjen družbi sv. Cirila in Metoda. Dopisnice bodo jako lično izdelane. Poleg stihia Simona Gregorčiča „Orodje v desni, v levi meč“ — Svoj dom gradimo se boreč“ bodo podobe vojvodskega stola pri Gospe sveti, slovenske šole v Velikovcu in Blagoca z zmajem v Celovcu. Koroški Slovenci, ki doslej še nimajo slovenskih razglednih dopisnic, naj pridno segajo po teh, da se zaloga čim prej razpeča.

— (Koroške novice.) Dopolnilna volitev državnega poslanca za trgovinsko in obrtno zbornico koroško namesto odstopivšega poslanca Hinterhuberja se bode vršila dne 21. t. m. Ker hodi g. Hinterhuber čez drn in strn za nemškimi nacionalci, dasi je liberalec, ga bodo seveda zopet izvolili. — Deželni predsednik koroški, pl. Freydenegg-Monzello, povabil je vse deželne poslance koroške (po abecednem redu) k sebi na skupni obed, in sicer polovico dne 9. in polovico dne 11. t. m. — C. kr. okrajno sodišče v Dobrli vesi išče dijurnista, ki je slovenskega jezika zmožen, z mesečno plačo 30 gl.

— (Deželni zbor štajerski.) Iz Gradca se nam piše 8. t. m. V današnji seji je dr. Dečko utemeljeval svoj predlog, naj se prenaredi zakon o nadzorstvu šol Nemci so se govorniku rogali. Potem je prišel na vrsto predlog, s katerim se izjavlja, da so za Češko in Moravsko izdane jezikovne naredbe nezakonite. Razprava, v katero sta posegla tudi dr. Srnec in dr. Jurtela, je bila dosti zanimiva. Nemški nacionalci in nemški klerikalci so se ostro spoprijeli, galerija pa je tako hrupno demonstrovala proti nemškim klerikalcem, da jo je dal dež. glavar izprazniti.

— (Graške razmere.) Pri II. izrednem občnem zboru graške akademične podružnice družbe sv. Cirila in Metoda, dne 6. svečana 1898 je bilo sklenjeno, vročiti slovenskim poslaneem naslednjo

spomenico: „Graško vseučilišče nas nazivlje tujce, goste, graško mesto nam kaže skrajno negostoljubno, sovražno lice. — Predobro se zavedamo, da ni le naša dolžnost strokovno se izobraziti, da se moramo navzeti in dijaških letih tudi splošne, tudi družbene slike, ako hočemo kdaj koristiti narodu, koristiti državi, cloveštvu. — Pristopna nam ni nobena nemška zabava takega značaja, da bi se je mogli udeležiti kot akademiki, če nočemo tajiti svojega rodu. Prirejali smo torej sami svoje veselice, da bi bili varni pred vedno se ponavljajočimi napadi naših nemških kolegov, in tudi letos smo nameravali to storiti. — Začetkom listopada minulega leta razposlalo je načelnštvo akademične podružnice družbe sv. Cirila in Metoda vabila na veselico, katera naj bi se bila vršila dne 4. grudnia. Teden za tem dobilo je le-to od gospodarja najete dvorane obvestilo, da ne more dati dvorane, ker mu pretijo vsa nemška društva z bojkotom, če bi jo dal, in le z grožnjo, da ga toži na troške in eventualni prebitek prisililo je načelnštvo podružnice krčmarja, da je izprosil od zbora vseh nemških akademičnih korporacij dovoljenje za to pot. Isti dan prišle so prve vesti o izgreduh v Pragi in na Dunaju, vedno rasla je umetno vzdržana razburjenost v mestu, načelnštvo podružnice pa se je mirno pripravljalo ter javilo večer pri policijskem ravnateljstvu. Tri dni pred večerom je le-to pozvalo prvomestnika ter ga hotelo z intenzivnim odgovarjanjem prisiliti, da odpove zabavo prostovoljno. Načelnštvo je to odklonilo ter zahtevalo direktno prepoved, katero je tudi namestništvo potrilo, češ da ve zagotovo, da namerava nemško dijaštvo napad na dvorano; načelnštvo je moralo zadnji dan odpovedati večer. Popraševalo je po celem mestu, kje bi za prihodnje dobilo prostorov, toda povsodi je izvedelo isto, noben gospodar si ni upal oddati dvorane, vsak se je bal, da mu vsega ne pobijejo nemškonacionalni dijaki ali nabujekani delavci. Vendar se je še posrečilo načelnštvu dobiti jedno dvorano. Kakor hitro pa je razposlalo vabila, nastala je strašna burja v krogih nemških nacionalcev. V uredništvu „Tagblatta“ izmislili so si laž, da prirejajo Čehi ta večer, ter pod to krinko hujekali zoper krčmarja. Ta je dobil celo vrsto nepodpisanih pretilnih pisem, in agitacija „Tagblatta“ je dosegla, da so vsa društva in vsi veselilni odseki odpovedali pri njem nameravane veselice. Morali smo se toraj tudi od todi umakniti in mesto veselice, katerih dohodki bi se bili izročili naši prepotrebni šolski družbi, ima podružnica letos nepokrite stroške. V teh razmerah se pač po pravici vprašujemo: Ali smo na avstrijskih tleh jednako-pravni državljani? Ali nima državna uprava toliko moči, da bi nas in naša društva branila pred tako surovim hujkanjem? Ali nam noče in ne more pripomoči do tega, da se bomo prosto razvijali in vsestranski izobraževali v Gradcu, ali nam hoče pripomoči, da pridemo v normalne razmere kje drugod? Naše poslance pa prosimo, da nam na pristojnih mestih izposlujejo na ta vprašanja odgovor.“

— (Slovenski klub na Dunaju) vabi k zabavnemu večeru, ki bo v soboto dne 12. februarja t. l. ob osmih zvečer v veliki dvorani hotela „zur gold. Ente“, I. Riemergasse 4, I. nadstropje. Dnevni red: Vazni predlogi, slov. petje, koncert na Dunaju dobro znanega umetnika na gosli gosp. K. Jeraja, ki je ta večer v slov. klubu igrali obljubil. Rojaki! Udeležite se mnogoštevilno tega večera! Pripeljite seboj sodeželane, ki se zanimajo za naše zadeve in ki niso mrtvi udje slovenskega telesa! Za večer je na razpolaganje jako primerna, prostorna, elegantna dvorana. — Ob sedmih zvečer odborova seja podpornega društva slovenskih visokošolcev.

— (Razpisane službe.) Mesto deželnega sodnega svetnika pri c. kr. dež. sodišču v Ljubljani. Prošnje za to, eventualno za mesto okr. sodnika ali sodnega tajnika do 18. t. m. pri dež. sodnem predsedstvu v Ljubljani. — Na drž. višji realki v Ljubljani s početkom šolskega leta 1898/99. učno mesto za italijanski in francoski jezik kot glavni stroki, in če možno za nemški in slovenski jezik kot poststranski stroki. Prošnje do konca februarja pri dež. šolskem svetu za Kranjsko. — Notarsko mesto v Ložu, oziroma vsled eventualne premestitve izpraznjeno drugo notarsko mesto. Prošnje z dokazi znanja obeh deželnih jezikov do 6. marca t. l. pri predsedstvu notarske zbornice za Kranjsko.

* (Srečni Wolf!) Wolf je res pravi nemški bog. Vsak dan se čuje o njegovi novi reklami. V novejšem času je prišel že na porcelanaste pipe (fa fe) iz več krajev se poroča, da se posebno mladina navdušuje za fajfe z njegovo podobo in prav

pridno sega po njih. Marsikateri prodajalec jih komaj sproti naroč. Oj, ti Wolf, kaj bo še neki iz tebe?

* (Naturalist v samostan.) Veleugledni francoski romanopisec Huysmans, jeden najčistejših naturalistov in najnadarjenejših Zolinskih učencev, je napisal roman, čegar junak gre končno v samostan. Huysmans posnema svojega junaka ter pojde v Solesmesinski samostan, kjer bode imel popolno literarno svobodo. Bržčas pa naturalističnih romanov ne bo pisal več!

* (Vrteča se palača) bode baje najimenitnejše delo na bodoči pariški razstavi. Poslopje bode 150 metrov visoko ter bo imelo 25 nadstropij. Vsa palača bo s steklom, nikljem in aluminijem krita. Vrtila se bo pa s pomočjo hidrauličnih aparatov.

* (Pevka kot zastavilo.) V Turinu je bil ravnatelj opere svoji prejšnji gostilničarki dolžan precejšno svoto denarja, katere ni hotel plačati. Umna gostilničarka pa si je vedela pomagati. Pri njej je namreč stanovala primadona Luga Losso; to je uro pred začetkom opere zaklenila v sobo, da pevka ni mogla k predstavi. Ona sama pa je šla k ravnatelju ter zahtevala svoj denar, češ, da sicer ne izpusti pevke. Hočeš, nočeš, ravnatelj je moral svoj dolg poplačati. V desetih minutah pa se je pripeljala pevka v opero, katero je občinstvo sprejelo z burnim ploskanjem, dogodbica, ki se je ravnokar vršila, je namreč že krožila po vsem gledališču.

* (Kaznovani bogovi.) Ako se Kitajcem ne zgodi vse po njih želji, tedaj kaznujejo svoje bogove, in sicer morajo ti postati zopet navadni ljudje. To sramoto je doživel preteklo leto vojni bog, kateri je zavzemal poprej prvo, najčastnejše mesto. Ker jim ni hotel pomagati do zmage nad Japonci, tedaj so ga za dve stopnji degradirali, kar se je razglasilo po vseh časopisih. No, Kitajci so vroče krvi, oni se hitro razjeze, a tudi hitro odpuste, zlasti kadar menijo, da bi jim to utegnilo prinesiti kakoga haska. Ker mislijo torej, da bodo v bodoče morda potrebovali pomoči vojnega boga, povzdignili so ga zopet na prejšnje mesto.

Darila:

Podporno društvo za slovenske visokošolce na Dunaju. Povodom vladarske petdesetletnice Njega veličanstva presvetlega cesarja pristopil je društvu kot ustanovnik s petdeset goldinarji veleč. gosp. dr. Franč. Sedej, c. in kr. dvorni kapelan, ravnatelj v Avgustineju itd. na Dunaju. Dalje so društvu darovali: Slavna mestna občina ljubljanska 25 gld. (To je prva in jedina občina, ki je društvu pristopila kot ustanovnica že l. 1892.) Slavna posojilnica v Brežicah 15 gld., v Bovecu g. Alojzij Soré, c. kr. poštar, 2 gld.; v Celju so darovali gg.: dr. Jos. Serneck, dež. posl., odvet. itd., 5 gld.; dr. Juro Hrašovec, odvetnik, 2 gld.; dr. Jos. Vrečko, odvetnik, 2 gld.; vč. g. Anton Rančigaj, vikar, 2 gld.; v Čadramu: vč. gg. Jurij Bezenšek, knezošk. svetnik, župnik, 2 gld.; Vid Janžekovič, kaplan, 1 gld. 50 kr.; v Černomlju: g. Ant. Kupljen, c. kr. notar, 3 gld.; v Celovcu: g. B. C. Rossbacher, trgovec, 2 gld.; v Cirknem: vč. g. Iv. M. Murovec, dekan, župnik, 2 gld.; v Doberdolu: vč. g. Anton Bratina, vikar, 1 gld. 10 kr.; v Dražgošah: vč. g. Fr. Boncelj, župn. uprav., 1 gld. 50 kr.; na Dunaju: gg. dr. Jos. Jelenc, vzgojev., 5 gld.; dr. Janko Pajk, c. kr. prof., 5 gld.; Anton Globočnik pl. Sorodolski, c. kr. vladni svetnik, 10 gld.; dr. Vladimir Globočnik pl. Sorodolski, c. kr. višji finančni svetnik v fia. ministerstvu, 6 gld.; visokorodni g. Jos. baron Schwegel, ekselencia itd., 5 gld.; Franč. Lastavec, vzgojevalec, 5 gld.; Matej Bavdek, c. kr. rač. revident v p. (društveni ustanovnik), 5 gld.; Vilj. Schramek, nadinženir c. kr. drž. železnice, 3 gld.; Jak. Urbanija, c. kr. poštni kontrolor, 3 gld.; dr. Jan Lenoch, dvorni in sodni odvetnik, 2 gld.; v Gorici: g. dr. Tuma Henrik, odvetn. kand., 5 gld.; v Gornjem Gradcu: g. Ant. Svetina, c. kr. notar, 2 gld.; v Gradcu: g. Franč. Hrašovec, c. kr. sodnik v p., 3 gld.; v Grižah: g. Jakob Janežič, posestnik, 5 gld.; v Idriji: g. Vinko Kolšek, c. kr. notar, 10 gld.; Franc Ka. Goli, trgovec, 2 gld.; v Konjicah: g. dr. Ivan Rudolf, odvetnik, 5 gld.; v Ljubljani: g. dr. Jernej Suppanz, ces. svetnik itd. (društveni ustanovnik), 10 gld.; Maks Pleteršnik, c. kr. profesor, 5 gld.; dr. Andrej Kuhar, not. kandidat, 3 gld.; Dragotin Žagar, dež. blagajnik, 3 gld.; Jos. Martinak, c. kr. dež. sod. svetnik, 5 gld.; Rajko Perušek, c. kr. profesor, 2 gld.; Viktor Rohman, trgovec, (društveni ustanovnik) 2 gld.; dr. Janko Babnik, c. kr. sodni tajnik, 5 gld.; Ivan Murnik, ces. svetnik, dež. posl. itd., 5 gld.; v Laškem trgu: g. Juro Merzel, dež. nradnik, 50 kr.; v Litiji: gospica Amalija Janko 1 gld.; v Ljutomeru: veleč. g. Ivan Skuhala, dekan itd., 1 gld.; v Marenbergu: g. Martin Kocbek, c. kr. notar, 3 gld.; v Mariboru: gg. Henrik Schreiner, c. kr. ravnatelj, 3 gld.; B. Jentl, zasebnik 2 gld.; Vaclav König, lekarničar, 2 gld.; v Novakih (Goriško): vč. g. Jos. Kosec, kurat, 1 gld. 50 kr.; v Negovi: vč. g. Alojzij Sijanec, župnik 1 gld.; v Novem mestu: gg. Andrej Vojska c. kr. sodni nadsvetnik v p., 1 gld.; dr. Jakob Schegula, odvetnik, župan, 2 gld.; gospica Hermina Seidl, 1 gld. 50 kr.; v Polzeli: vč. g.

Jože Atteneder, župnik, 1 gld.; v Peravi (pri Ba-ljaku): vč. g. Simon Bauer, župnik, 2 gld.; v Ptuj: g. dr. Fr. Jurtela, dež. poslanec, odvetnik itd., 5 gld.; v Rečici (Štajersko): vč. g. Štefan Pivec, kaplan, 1 gld.; v Razboru (Štajersko): vč. g. Franč. Klepač, župnik, 1 gld. 51 kr.; v Reki (pri Laškem trgu): g. Jernej Troha, učitelj, 1 gld. 50 kr.; pri Sv. Benediktu (v Slovenskih Goricah): vč. g. Fr. Zmazek, župnik, 2 gld.; v Ribnici (na Štajerskem): vč. g. Franč. Hrastelj, župnik, 5 gld.; v Solčavi (na Štajerskem): vč. g. Miloš Šmid, župnik itd., 2 gld.; v Stillfriedu (Nižje-Avstrijsko): vč. g. dr. Mihael Mogolič, župnik, 5 gld.; v Svetinjah: vč. g. Ivan Bohanec, župnik, 1 gld.; v Velikovcu (na Koroškem): vč. g. Janez Wieser, dekan itd., 3 gld.; g. dr. Jurij Kulterer, odvetnik, 1 gld.; v Žireh (na Kranjskem) nabral je g. Makso Božič, pravnik, 10 gld. 70 kr., katere so darovali: vč. g. Jos. Vidmar, župnik, sl. odbor bralnega društva, Jak. Kavčič, M. Lenger, I. Kavčič, A. Rožič, V. Legat (po 1 gld.); L. Božič, G. Demšar, Fr. Mohovne, Z. Božič, R. Božič, M. Frühlich (po 50 kr.); več gg. še 70 kr. — Za toliko blagih darov bode najiskrenejša zahvala. Društvo podpira letos že 51 revnih velikošolcev. V 4 mesecih je bilo razdeljenih: V gotovini 294 gld. in 1133 obednic po 25 kr. = 283 gld. 25 kr., skupaj torej 577 gld. 25 kr. Vsak, kdor more, spomni se bednih slovenskih velikošolcev na Dunaju. Darove hvaležno sprejema: vč. g. Franč. Jančar, monsieur, papeški častni komornik, župnik nemškega vit. reda, Dunaj, I., Singerstr. 7.

Uredništvu našega lista sta poslala: Za družbo sv. Cirila in Metoda: G. Genovefa Grabrijan v Vipavi 10 kron, nabrane v svoji gostilni. — Gosp. Bernard Andoljšek, nadučitelj v Mirnipeči 10 kron z geslom: „Da bi č. g. Valentin Bergant, župnik v Mirnipeči, ki je te dni videl Abrahama zagledal tudi še Abrahamevega sina! Darovali so: č. gosp. župnik Bergant 4 krone, č. g. Nemanič, kaplan 2 kroni, g. Grajlant, učitelj 1 krono, g. Hudč, visokošolec 1 krono, gđc. Arch, učiteljica 1 krono in pošiljatelj 1 krono. — Skupaj 20 kron. — Živeli rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Slovinci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Književnost.

— „Nova Nada“, zbornik zabave i pouke. 5 štev. tega ličnega lista prinaša tole vsebino: Aleksandron: Šmarna idila. (sloven.) Zvonoslav Zor: Mislj. (sloven.) — V. K. Oblomov: Na grobištu. — V. Adalbert: Moji deklici. (sloven.) — B. Potočan: V vrtu sedela. (sloven.) — A. K. Gorjančev: Mora, črtica. (sloven.) — m. n. v. Prijelom, drama v jednom činu. — Paul Sýsacki: Naš Matič, črtica. — Z. Pečanov: Fran Govékar, odlomek iz „literarnega boja na Slovenskem“. — Dubrovčanin: Književne bilješke. — Literarna kronika. — Kazalčna kronika. — Pabirci po tujim literaturama. — Mlada Hrvatska. — Mlada Slovenska. — „Nova Nada“ izhaja v Zagrebu, tisk Dioničke tiskare. Kolika je naročnina, ni povedano nikjer. „Novo Nado“ dijaštvu in mladini sploh toplo priporočamo; zlasti hrvatski spisi so vedno dobri, kar se pa tiče slovenskega dela, moramo pripomniti, da smo našli v „listku“ in v „literarni kroniki“ čisto prav nezele „kritične“ opazke. A tudi mej slovenskimi pesniškimi doneski je precej plev.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 9. februarja. „Reichswehr“ javlja, da je omajano stališče avstro-ogerskega poslanika v Berlinu, Szögyenyija, kateri je oficijalno prisostvoval predstavi igre „Burggräfer“, v kateri se Slovani in zlasti Čehi na nečuden način zasramujejo. Trdi se dalje, da tudi pozicija grofa Goluchowskega ni nič več kaj trdna. Omajale so jo zadnje dogodbe v orijentu, zlasti kandidatura princa Jurija za mesto kretskega guvernerja.

Dunaj 9. februarja. C. kr. korespondenčni urad razposilja šele danes poročilo o včerajšnji seji dež. zbora štajerskega. Famozni govor rektorja dra. Thannerja je uradno poročilo popolnoma zamolčalo.

Dunaj 9. februarja. Mej nemškimi akademiki se je začela agitacija, naj bi akademiki sklenili, da ne obnove pismo pri imatrikulaciji storjene obljube, kar je odredilo ministerstvo. Praški nemški visokošolci so večinoma za ta odpor proti vladni naredbi, dunajski pa ne.

Brno 9. februarja. Dež zbor je vzprejel predlog barona Chlumeckega, naj se spravni odsek proglasi permanentnim, da bo mogel

nadaljevati svoje delo tudi po zaključenju dež. zbora.

Črnovice 9. februarja. Blagajnik uprave državnih gozdov, Haleczinsky, je poveril 23.000 gld. in s svojim plenom pobegnil najbrž na Rusko.

Pariz 9. februarja. Koncem včerajšnje obravnave proti Zoli so se primerile velike demonstracije. Današnji listi se boje, da se te demonstracije danes ponovno in da pride morda vsled hujškanja klerikalnih in monarhističnih listov do izgrediv.

London 9. februarja. Ministerski predsednik lord Salisbury je izjavil v perski zbornici, da pozdravlja vlada kandidaturu princa Jurija za mesto kretskega guvernerja z največjim veseljem, in da jo smatra za najugodnejšo rešitev kretskega vprašanja. V istem smislu so je izrekel minister Balfour v poslanski zbornici.

Gradec 10. februarja. Pri razpravi o predlogu glede volilne reforme so slovenski deželni poslanci izjavili, da se razprave ne udeležijo, ker se ne jemlje ozir na težujam slovenskega naroda pravično razdelitev reform. Slovenci in konservativci so zapustili dvorano. Sklepanje reform je odpadlo.

Dunaj 10. februarja. Cesar se odpelje v ponedeljek v Budimpešto, kjer ostane do 1. marca. 10. marca pojde v Teres v Švico, kjer se mudi cesarica, in ostane tam do konca meseca marca.

Dunaj 10. februarja. Na predlog dr. Luegerja je deželni zbor sklenil, izročiti cesarju povodom 50letnice njegovega vladanja udanostno adresno. Namestnik Kielmansegg je naznanil, da predloži državnemu zboru načrt zakona o ustanovitvi sirotinskih blagajnic.

Dunaj 10. februarja. Večni ministerski kandidat dr. Russ namerava, kakor poročajo listi, odložiti svoj mandat za državni zbor in svoj mandat za deželni zbor češki.

Dunaj 10. februarja. Pariški dopisnik londonske „Times“, Blowitz, izjavlja, da je poročilo njegovega lista o intervjuu z grofom Badenijem, popolnoma izmišljeno. Kakor znano, je Badenij intervju v „Czasu“ takoj demantoval, a njegovi nasprotniki so vzlic temu skušali uprizoriti nekako avstrijsko afero Arnim, katerim spletkam je sedaj z Blowitzovo izjavo narejen konec.

Dunaj 10. februarja. Listi prijavljajo „Poslano“, s katerim pozivlja deželno kot kazensko sodišče v Krakovu socijalno-demokratskega poslanca Daszynskega, naj se tekom jednega meseca od razglasitve poziva javi pri rečenem sodišču, kjer je obdolžen raznih hudodelstev in prestopkov, sicer izgubi vse državljanske pravice. Poziv je datovan z dne 8. februarja.

Praga 10. februarja. V dež. zboru so Lippert in tovariši predlagali, naj komisija, kateri je naloga odločiti meje sodnih in političnih okrajev po narodnosti prebivalcev, kar mogoče pospeši svoja dela.

Atene 10. februarja. Vest, da so Turki vrgli v Tesaliji 20 Grkov v morje in jih potopili, je prebivalstvo silno razburilo. Primerile so se velike demonstracije proti Turkom, zlasti pred palačo turškega poslanstva, kjer je prebivalstvo klicalo: „Smrt Turkom“, vendar se je policiji posrečilo, preprečiti izgrede.

Pariz 10. februarja. Dreyfusu nasprotni listi sklepajo iz izpovedi včeraj zaslišanih prič, da je krivda obsojenega Dreyfusova dokazana; Dreyfusu prijazni listi pa naglašajo, da je izpoved bivšega vojnega ministra Mercierja dokaz, da je vlada s tajnimi, Dreyfusu in njegovim zagovornikom neznanimi dokumenti uplivala na Dreyfusove sodnike.

Kolonija 10. februarja. „Köln. Ztg.“ javlja iz diplomatskega vira, da ni verjetno, da bi Rusija, Francija in Angleška grškega princa Jurija siloma instalirale kot guvernerja Krete. Dalje poroča, da je sultan naprosil grškega kralja, naj ne podpira te kandidature svojega sina, na kar je kralj odgovoril, da sultanovi želji ne more ustreči.

Slovenski rodoljubi in dobrotniki!

Pričetkom šolskega leta 1896/97 ustanovilo se je „Bolniško podporno društvo slovanskih visokošolcev v Gradcu“. Društvo je resna in častna naloga, oboje slovanskim dijakom obeh tukajšnjih visokih šol, kateri živijo v slabih razmerah in so brez denarnih pripomočkov, izdatno pomagati in s tem pokazati, da tudi v tujini niso zapušteni.

Da pa zamore društvo tako težki nalogi biti kos, potrebuje izdatnih pripomočkov in pred vsem dobrotljivih sodelavcev in podpornikov. Le krepko in neumorno skupno delovanje zamore društvo podkrepiti in mu omogočiti uspešno delovanje. Le tako doseže svoj smoter.

Nadahnjeno s tem človekoljubnim čutom, obrača se „Bolniško podporno društvo slovanskih visokošolcev v Gradcu“ na vse rodoljube in dobrotnike z uljudno prošnjo, naj pristopijo k društvu kot ustanovniki ali kot podporni člani in mu omogočijo s tem obstanek in razvoj.

Za odbor „Bolniškega podpornega društva slovanskih visokošolcev v Gradcu“.

Ernest Mayer,
t. č. tajnik.

75.000 kron je glavni dobiček princ Evgenove spominske loterije. Opomnimo, da je žrebanje že dne 11. februarja.

Avstrijska specialiteta. Na želodec bolehaločim ljudem priporočati je porabo pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praška“, ki je preskušeno domače zdravilo in upliva na želodec krepilno ter pospešilno na prebavljenju in sicer z rastjo uspehom. Škatljica 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi zahtevati je izrečno MOLL-ov prepat, zaznamovan z varnostno znamko in s podpisom. Direktna pošiljatev ne pod 2 škatljici. 5 (5-2)

Dobro domače zdravilo. Mej domačimi zdravili, ki se kot bolečine lajšujoče in hladilno masilo uporabljajo pri prehlajenjih, zavzemlje prvo mesto v laboratoriju Rich-terjeve lekarne v Pragi izdelano LINIMENT. CAPSICI COMP. Cena je nizka: 40 novč., 70 novč. in 1 gld. steklenica; vsako steklenico je spoznati po znanih rdečem sidru.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Markota Jonke porestva v Predgradu, cenjena 1484 gld., 167 gld. in 89 gld., dne 16. februarja in 16. marca v Črnomlju. Gregorja Bedeka posestvo v Gaberjah, cenjeno 200 gld., dne 16. februarja in 16. marca v Novem mestu. Martina Ivanseka ml. zemljišče v Čatežu, (ponovljeno), dne 17. februarja in 17. marca v Krasanjevici. Lorenca Svelca posestvo v Dolenji vasi, cenjeno 363 gld., dne 18. februarja v Cirknici. Janeza Gačnika zemljišče v Hrustovem, cenjeno 1380 gld., dne 18. februarja in 22. marca v Vel. Lašicah. Antona Žitnika posestvo v Mali Račni, cenjeno 2670 gld., dne 19. februarja v Ljubljani.

Štev. 52. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 843.

Operna predstava.

V četrtek, dne 10. februarja 1898.

Zadnjikrat v tej sezoni:

La Traviata.

(Dama s kamelijami.)

Opera v štirih dejanjih. Po Dumas-a ml. „Dama aux camélias“ spisal F. M. Piave, poslovenil A. Funke. Vglasbil G. Verdi. Kapelnik g. Hil. Benisek. Vprizoril režiser g. Jos. Noll. Blagajnika se odpre ob 7. uri. Začetek točno ob 7.18. uri. Konec pred 10. uro.

Pri predstavi sodeluje orkester sl. c. in kr. pešpolka št. 27. Prihodnja predstava bo v torek, dne 15. februarja 1898

Tržne cene v Ljubljani

dne 9. februarja 1898.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, htl.	12 80	Špeh, povojen, kgr. .	— 70
Rž,	9 —	Surovo maslo, . . .	— 80
Ječmen,	7 —	Jajce, jedno	— 24
Oves,	6 80	Mleko, liter	— 10
Ajda,	9 —	Goveje meso, kgr. .	— 64
Proso,	7 50	Telečje	— 60
Koruza,	6 50	Svinjsko	— 64
Krompir,	2 50	Koštunovo	— 40
Leča,	10 —	Pišanec	— 17
Grah,	12 —	Golob	— 40
Fižol,	10 —	Seno, 100 kilo . . .	2 14
Maalo, kgr.	90 —	Slama,	1 78
Mast,	72 —	Drva trda, 4 metr. .	7 —
Špeh, frišen,	64 —	„ mehka, 4 „ . . .	5 —

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Februar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm v 24 urah
8.	9. zvečer	733.1	—1.9	sl. sever	jasno	
9.	7. zjutraj	733.4	—9.9	sl. svzh.	megla	0.0
10.	2. popol.	733.1	—5.1	sl. svzh.	skoro jas.	
11.	9. zvečer	734.4	—7.4	sl. jug	skoro jas.	
12.	7. zjutraj	738.5	—12.9	sl. jzah.	megla	17.0
13.	2. popol.	740.1	—2.4	sl. aszhod	del. obl.	

Srednja temperatura toka in srede —1.1° in —7.5°, za 0.2° in 6.7° pod normalom.

Dunajska borza

dne 10. februarja 1898.

Skupni državni dolg v notah	102 gld. 40 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 „ 40 „
Avstrijska zlata renta	122 „ 45 „
Avstrijska krona renta 4%	102 „ 85 „
Ogerska zlata renta 4%	121 „ 40 „
Ogerska krona renta 4%	99 „ 50 „
Avstrijsko-ogerske bančne delnice	935 „ — „
Kreditne delnice	364 „ 25 „
London vista	120 „ 10 „
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 „ 77 1/2 „
20 mark	11 „ 76 „
20 frankov	9 „ 53 „
Italijanski bankovci	45 „ 25 „
C. kr. cekini	5 „ 67 „

Dne 9. februarja 1897.

4% državne srečke iz 1. 1854 po 250 gld.	162 gld. — kr.
Državne srečke iz 1. 1864 po 100 gld.	190 „ 50 „
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	131 „ — „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlsti zast. listi	98 „ 80 „
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	161 „ 50 „
Ljubljanske srečke	22 „ 75 „
Rudolfove srečke po 10 gld.	26 „ 75 „
Kreditne srečke po 100 gld.	199 „ — „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	509 „ 50 „
Papirnati rubelj	1 „ 27 1/4 „

POZORI!

I. zvezek letnika 1897 „Ljubljanskega Zvona“ se kupi.

Upravišтво „Ljubljanskega Zvona“.

Agenti

ki v provinciji obiskujejo zasobne odjemnike in gostilničarje, si lahko dobijo lep postranski zaslužek, ako vzamejo seboj čedne zbirke vzorcev predmetov, ki se za vsako gospodinjstvo lahko prodajo. — Prijazne ponudbe pod „Hohe Provision“ pošte restantne Gradec, Štajersko. (213-1)

Išče se gospodična

dobro izurjena v trgovini z različnim blagom in druga kot (214-1)

pisateljica v loterijski kolekciji.

Kje? pove upravišтво „Slovenskega Naroda“.

Ljudevit Borovnik

(106) puškar v Borovljah (Ferlach) na Koroškem (4)

se priporoča v izdelovanje vsakovrstnih pušk za lovce in strelce po najnovejših sistemih pod popolnim jamstvom. Tudi predeluje stare samokresnice, vzprejema vsakovrstna popravila in jih točno in dobro izvršuje. Vse puške so na c. kr. preskuševalnici in od mene preskušene. — Ilustrovani ceniki sastoje.

Proti kašlju in nahodu, osobito deco, proti zasitjenju, boleznim v vratu, želodcu in mehurju priporoča se najbolje (1874-10)

koroški rimski vrelec.

Varstvena znamka. najboljša namizna voda.

Zdravilišče in letovišče, postaja Prevali, pošta Kotlje (Köstellach) Koroška.

Zaloga v Ljubljani pri M. E. Supan-u, in Lasku; v Kranju pri F. Delemen; v Radovljici pri O. Homannu; v Trzinu pri Fr. Reithacker.

Dr. Friderika Lengel-a

Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrti njeno debljo, je od pamtveka znan kot najizvrstnejše lepilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim putem kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer z njim obraz ali drugi deli polti, ločijo se že drugi dan neznatne luskice od polti, ki postanejo vsled tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgledi na obrazu nastale gube in koreve pike ter mu daje mladostno barvo; polti podljuje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žolčavost, ogerce, nosno rdečico, sajede in druge nesnagosti na polti. — Cena vrču z navodom vred gld. 1.50.

Dr. Friderika Lengel-a

BENZOE-MILO.

Najmilejše in najdobrodejnejše milo, za kožo nalašč pripravljeno, 1 komad 60 kr. (3-3) Dobiva se v Ljubljani v Ub. pl. Trakóczy-ja lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Pošta naročila vzprejema W. Henn, Dunaj, X.

Blagajničarica (kasirka)

vstopajo se v manufakturi v nekem mestu na dečeli. Vdova brez otrok ali starejša gospica, ki je že poslovala kot prodajalka, ima prednost. — Ponudbe pod „kasirka“ na upravnštvo „Slov. Naroda“. (215—1)

Lepa pristava (Meierhof)

na Cvenu pri Ljutomeru, na prostoru starega cvenkega grada s hrastovim gozdičem in z najlepšo arondirano oralno zemljo in s travniki, je na zahtevanje od 10—100 plugov po ceni na prodaj. (209—1)
Kupec naj se oglasi za pogoje pri gospodu Francu Seršenu, trgovcu v Ljutomeru.

Na prodaj je tisoč smrek

od 12—22 palcev debelih Gozd leži tik glavne ceste, jedno uro od postaje Ortnik. Lastnik prevzame lahko tudi rezo in vožnjo.
Pismene ali ustmene ponudbe vzprejema France Pirc, posestnik v Žigmaricah, pošta Sodražica, Dolenjsko. (179—3)

Preselitev.

Slavnemu občinstvu uljudno naznanjam, da sem se preselil s svojo trgovino z biči in mešanim blagom v novozidano lastno hišo na Starem trgu št. 10 kjer bodem postrezal p. n. naročnikom vedno z najboljšim blagom točno in po ceni.
V zalogi imam tudi vsake vrste gajteljnikov, triškega blaga, kakor je že itak znano, potem vrvi, konopcev itd.
Prodajam na debelo in na drobno. Za mnogobrojna naročila se priporočam z odličnim spoštovanjem
Jože Umek
trgovec in izdelovalec bičev. (210—1)

„THE GRESHAM“,
zavarovalno društvo za življenje v Londonu.
Filijala za Avstrijo: Dunaj, I., Giselastrasse št. 1, v hiši društva.
Filijala za Ogersko: Pešta, Franz-Josefsplatz št. 5 in 6, v hiši društva.
Društvena aktiva dné 31. decembra 1896 kron 157,805.340—
Letni dohodki na premijah in obrestih dné 31. decembra 1896 28,670.916—
Ispladitve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848) 339,497.900—
Mej letom 1896 je društvo izpostavilo 8654 polic z glavnic 80,577.950—
Prospekte in tarife, na podlagi katerih izdaja družba police, kakor tudi obrazce za predloge, daje brezplačno
glavna agentura v Ljubljani, vila nasproti „Narodnemu domu“ pri Gvidonu Zeschko-tu. (1463—4)

Cukerin šte. 9
v porceljanih tabletah ima tako veliko sladkobno moč, da sladkobna vrednost
1/4 kile sladkorja velja samo 3 1/4 krajc.
Z jednim krajcarjem se more 6 čaj kave osladiti.
Ponujajo se tudi manj vredne tablete; zahteva naj se izrecno „Cukerin“-tablete.
Dobiva se v prodajalnicah mešanega blaga in pri branjevcih.
Zaloge oddaja: J. Weiss, Dunaj, VI. okraj, Eszterhazygasse šte. 12. (169—2)

Srečke za princa Evgena spomenik. Jutri žrebanje!
Glavni dobiček: **75.000 kron** vrednosti.
Srečke à 50 kr. priporoča J. C. Mayer v Ljubljani.

Masko
Tesarjem in lesotržcem

odda se v mestu jako ugoden prostor od 1. avgusta t. l. v najem. (218-1)
Natančnejši pogoji izvedó se v pisarni gospoda Ivana Plantana, o. kr. notarja v Ljubljani.

Ces. kr. avstrijske državne železnice
Izvod iz voznega reda

veljaven od dné 1. oktobra 1897. leta.
Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž
Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak Celovec Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ausse, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoludne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lenc Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Proga v Novo mesto iz v Kočevje. Ob 6. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. zvečer mešani vlak. — Prihod v Ljubljano. j. k. Proga iz Trbiža. Ob 5. uri 52 m. zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlo vih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnc grada, Linca, Steyra, Ausseea, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 20 m. dopoludne osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve Curiha, Bregenca, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend Gasteina Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca Pontabla. — Proga iz Novega mesta in iz Kočevja Ob 8. uri 19 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. zvečer mešani vlak. — Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik. Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer. — Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika. Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoludne, ob 6. uri 20 m. zvečer. (17—32)

Hiša
Oklic.

S tem se javno naznanja, da se hočeta poročiti Alojzij Knez, rudar v Gladbecku, sin v Gladbecku ži eče nepo očene Neže Knez, in Antonija Zupanc, stanujoča v Gladbecku, hči v Št. Petru živečega strojevodje Franca Zupanca in njegove v Št. Petru umrle žene Antonije, roj. Gornik.
Ojavo tega oklica je sporočiti občinam Gladbeck Laški trg v Sp. Štirski in Obergallen v Zg. Ogerski.
Gladbeck, dne 7. februvarja 1898.
(223) Stanovski uradnik: Korte.

Kupčijski les (panji) na prodaj.

V planini Komenda na Jezerskem je 1243 kubičnih metrov kupčijskih panjev, čiste bele smrekovine, na pripravnem kraju, pri potu zravnanih, na prodaj. Kdor jih želi kupiti, naj pošlje svojo ponudbo, skrajno do 12. februvarja 1898 komendantu na Reberci, pošta Miklaushof na Koroškem. (165—4)

Ženitna ponudba.

Ker nimam prilike se seznaniti, iščem tem potom neveste: gospodično ali vdovo brez otrok, značajno, dobro vzgojeno in poštenih staršev, katera ima 2000 gld. Prosilac je inteligen ten vdovec, c. kr. poštar, star 43 let, ima 3000 gld. letnih dohodkov in 6000 gld. vredno posestvo.
Anonimna pisma se ne vzprejmejo. Resne ponudbe s fotografijo se prosijo pod „Sokol“ na upravn štvo „Slovensk-ga Naroda“.
Tajnost častna stvar. (225—1)

Razpis.

Podpisani deželni odbor razpisuje sledeče službe okrožnih zdravnikov na Kranjskem:
1.) v Bohinjski Bistrici z letno plačo 800 gld. in 200 gld. letne doklade od zdravstvenega okrožja;
2.) v Kočevski Reki z letno plačo 800 gld.;
3.) v Litiji z letno plačo 600 gld.;
4.) v Velikih Laščah z letno plačo 700 gld.;
5.) v Vipavi z letno plačo 700 gld.
Prosilci za jedno teh služeb pošljejo naj svoje prošnje podpisane mu deželnemu odboru
do dné 28. februvarja 1898

ter v njih dokažejo svojo starost, upravičenje do izvrševanja zdravniške prakse, avstrijsko državljanstvo, fizično sposobnost, neomadeževano življenje, dosežanje službovanje ter znanje slovenskega in nemškega jezika.
Oziralo se pa bode le na take prosilce, kateri so najmanj dve leti že službovali v kaki bolnici.

Od deželnega odbora kranjskega
v Ljubljani, dné 24. januarja 1898.

Razglas.

Pri podpisnem mestnem magistratu vršile se bodo zaradi oddaje spodaj navedenih raznih del in dobav, ki jih bodo pri zgradbi novega poslopja zaklada meščanske imovine izvršiti nastopne javne pismene ponudbene razprave in sicer:
Za dobavo
1.) umetnih ključarskih in nadrobnih ključarskih del,
2.) železnih koloturnih zatvornic in
3.) pleskarskih del
dne 21. februvarja t. l. za dobavo
4.) kamenskih cevij in
5.) za vodovodna inštalacijska dela pa
dne 22. februvarja t. l.

vsakokrat ob 10. uri dopoldne. Pismene ponudbe v katerih je navesti posamezne cene in na njih podstavi preračunjene skupne svote, izročiti je zapечатene s 5% vadijem, ki se naj ravna po preračunjenih skupnih zneskih do določene ure pri mestnem stavbnem uradu, kjer so tudi potrebni načrti, proračuni, izvršitveni pogoji in drugi pomočki ob navadnih uradnih urah vsakemu na upogled razgrnjeni. Na ponudbe, katere ne bodo povsem ustrezale določilom razpisa, ali na take, katere bodo prekasno vložene, se ne bode oziralo.
Mestni magistrat ljubljanski
dne 7. svečana 1898,

Pustni torek velika

Sokolova maskarada v „Narodnem domu“.

VABILO

rednemu občnemu zboru posojilnice v Radovljici

registrirane zadruge z omejenim poročam
kateri se bode vršil

dné 1. marca 1898 ob 1/4. uri popoldne
v posojilniških prostorih

s sledečim dnevnim redom:

- 1.) Potrjenje letnega računa za leto 1897.
- 2.) Volitev ravnateljstva.
- 3.) Volitev nadzorstva.
- 4.) Razdelitev čistega dobička.
- 5.) Slučajnosti.

(224)

Št. 5034.

Razpis službe.

(219-1)

Pri podpisnem mestnem magistratu ljubljanskem vzprejme se za mestno elektrarno v začasno službo intelligen-ten, poslovno izobražen in za obvevanje s strankami usposobljen mladenič ali moč.

Presli i za to službo vložé naj svoje popisno kol-kovane prošnje, v katerih je navésti starost in dosedanje opravilo, do 20. t. m. pri podpisnem magistratu.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dné 5. februvarja 1898.

Prednaznanilo.

Usoljava si sl. občinstvu uljudno naznanjati, da bodeva z dnem
15. februvarja t. l.

na Dunajski cesti št. 5 (Fröhlichova hiša)

otvorila

veliko zalogo dvokoles

(biciklov).

Imela bodeva v zal gi le kolesa najboljšega sistema ter se bodeva potrudila svoje p. n. naročnike v vsakem oziru najbolje postreči. — Tudi bodeva vsprejemala vsa v to stroko spadajoča popravila, katera se bodo točno, solidno in po ceni izvrševala.

Za obilna naročila se priporočata

z odličnim spoštovanjem

(193-2)

Bohinec & Majcen.

P. n.

Dovoljujem si s tem uljudno naznanjati, da točim

originalno Dreherjevo pivo.

V zalo gi imam vedno dobro, pravo refoško, istrijsko in izbrano dolensko vino, potem lutenberško in savričansko vino. Znana izvrstna kuhinja.

Naročila na obed se računijo najceneje.

Prednaznanilo: Dreherjevo pivo se nastavi v soboto ob 6. zvečer. Za cenjeni obisk prosti

(227)

L. Fantini
restavrater, Gradišče št. 2.

Restavracija „Pri zlati ribi“

v Špitalskih ulicah št. 7

se priporoča slav občinstvu. — Toči se izvrstno Koslerjevo carsko pivo in dobro pristno primorsko in dolensko vino, dalje se postreže z ukusnimi in cenanimi jedili tudi v abonementu.

(216-1)

Št. 2615.

Razglas.

(221)

Pri ljubljanskem magistratu je na prodaj nekaj svetilk prirejenih za razsvetljavo s petrolejem.

Kdor želi kupiti kako t-h svetilk oglasi naj se pri mestnem stavbiskem uradu.

Magistrat ljubljanski

dné 4. februvarja 1898.

Župan: Iv. Hribar.

Kdor

izmed gospodov lastnikov konj potrebuje na spomlad lepo, angleško

komatno opravo

ali brhko, ogersko

jukersko opravo

naj se obrne na podpisane in si jo naroči.

Istotam je bogata zaloga obrtnih in drugih oprav. Kompletne jahalne oprave za civil in za vojaštvo, sedla, vajeti, uzde in vse v to stroko spadajoče predmete.

Velika zaloga galželj, bičev, jahalnih pallo in pallo tudi s srebrnim okovom.

Kdor bi potreboval za potovalno sezono lep, močen kovček ali torbo, naj že zdaj iste naroči, ki se izdelujejo pri meni po želji.

Za gospode tovarnarje in posestnike mlinov priporočam močna strojna jermena iz najboljšega ljubljanskega in inozemskega usnja, katero imam vedno v zalogi.

P. n. občinstvo opozarjam na to, da sem si v desetih letih v prvih dunajskih in budim estanskih tovarnah in delavnicah pridobil toliko prakse, da morem tukaj z vsakomur konkurirati, tako, da nikomur ni več treba kaj finega za drag denar si naročati od drugod, ker se isto dobi pri meni ceneje in isto-tako elegantno in bolje izdelano, ker je pri meni vse delano na roko.

Vse sedlarske, jermenarske, torbarske in usnjegalanterijske poprave se izvajajo hitro in po ceni. Vnanja naročila se izvršujejo resno.

Prav mnogobrojnih naročil in naročb se nadejajoč belješim

z velespoštovanjem

Franc Primožič

jermenar

(90-8)

Sv Petra cesta št 34, v Ljubljani.

ANTON DREHER

lastnik pivovarn: Klein- und Gross-Schwechat, Steinbruch, Budimpešta, Michelob in Trst

si usoja častitim konsumentom uljudno naznaniti, da je odprl

v Ljubljani, Marije Terezije cesta št. 6

zalogo piva.

Zaloga je v lastni upravi in se oddajajo najfinjša piva v sodih in v steklenicah.

Z velespoštovanjem

(196-4)

Antona Dreher-ja zaloga piva v Ljubljani.